

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 1

13 Nisan 2016 Çarşamba

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 10.08

BAŞKAN: Ayşe KEŞİR (Düzce)

BAŞKAN VEKİLİ: Bayram ÖZÇELİK (Burdur)

SÖZCÜ: Ali ÖZKAYA (Afyonkarahisar)

KÂTİP: Emine YAVUZ GÖZGEÇ (Bursa)

BAŞKAN – Toplantıyı açıyorum.

Bugün davetimize icabet edip aramızda olan kurumların değerli temsilcileri, değerli konuklarımız; hepiniz hoş geldiniz.

Bugün farklı kurumlarımızdan uzmanlarımız var. Bugün daha çok çocuk konuşacağız. Çünkü, biz aileye bütüncül yaklaşmak konusunda ilk toplantımızda bir karar almıştık, sadece karı koca arasındaki ilişki, ihtilaf ya da çekişme, boşanma süreci değil ki konumuz, hatta boşanma sürecinde de en çok ele aldığımız konu çocuğun yüksek yararıydı. Hem Türkiye'nin farklı illerinde hem daha önce dinlediğimiz uzmanlar, hukukçular ya da yurt dışındaki Türklerle yaptığımız görüşmelerde genelde, bu anlamda özellikle, çekişmeli boşanmalarda çocuğun mağduriyeti üzerine ittifak hâlindeydi herkes. Bu anlamda, bugünkü toplantımızda katılımcılarımızın büyük bir kısmından çocuk konusunu dinleyeceğiz.

İlk önce Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Çocuk Hizmetleri Genel Müdürlüğünden Sosyal Rehabilitasyon Daire Başkanı Emin Eraslan Bey, Sosyal Çalışmacı İbrahim Kürşat Ergül Bey ve Uzman Yardımcısı Mehmet Sefa Koçi Bey var.

Öncelikle, kurum çalışmaları noktasında, bakım hizmetleri ve suçla sürüklenen çocuklar ve suçun mağduru çocuklar konusunu, öncelikle o anlamda kamu hizmetleri noktasında kendilerini dinleyeceğiz.

Buyurunuz.

Süreniz on beş dakika.

II.- SUNUMLAR

1.- Çocuk Hizmetleri Genel Müdürlüğü Sosyal Rehabilitasyon Daire Başkanı Emin Eraslan'ın, kurumun çocuk politikalarıyla ilgili çalışmaları hakkında sunumu

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Sayın Başkanım, değerli milletvekilleri; Komisyonun ülkemiz adına hayırlı sonuçlar getirmesini temenni ediyorum.

Bugün, sunumumuzda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Çocuk Hizmetleri Genel Müdürlüğü bünyesinde çocuk politikalarıyla ilgili ne tür çalışmalar yapıyoruz, çocuk politikalarında mevcut durumumuz nedir, planlamalarımız nelerdir, bunlarla ilgili sizleri kısaca bilgilendireceğim. Daha detay bilgilendirme talep etmeniz hâlinde biz bunu yazılı olarak da sizlere aktarabiliriz, buradaki zamana uymaya çalışacağım efendim.

Şimdi, tarihemize baktığımızda çocuk politikalarıyla ilgili 1921 yılında Himaye-i Etfal Cemiyetinden başlayan bir süreç devam ediyor, Türkiye Çocuk Esirgeme Kurumu, Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğü, Başbakanlık Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü, son olarak da 2011 yılında yine yüce Medisimizin araştırma komisyonlarının tavsiye kararları doğrultusunda Bakanlığımızın kuruluşuyla birlikte Çocuk Hizmetleri Genel Müdürlüğü Bakanlığın çatısı altında birleştirilmiştir.

Sorumluluğumuz önce çocuk. Genel Müdürlüğümüz çocuklara yönelik koruyucu, önleyici, eğitici, geliştirici, rehberlik ve rehabilite edici sosyal hizmet faaliyetlerini yürütüyor. Her çocuğu bir olarak kabul ediyoruz, her çocuğun farklı dünyaları var, uyguladığımız tüm programlarda bireyselleştirilmiş bir rehabilitasyon programı uyguluyoruz.

Hizmet önceliğimiz çocukların üstün yararını ön planda tutmak ve tüm çalışmalarımızda Çocuk Hakları Evrensel Beyanname'si'ni temel ilke olarak kabul edip iç hukukumuzu da bu yönde düzenledik ve politikalarımızı da çocuk hakları politikalarına uygun olarak geliştiriyoruz. Çocuklara yönelik koruyucu, önleyici hizmetleri esas alıyoruz, bize mağdur ya da fail olarak gelmeden önce bizim neler yapmamız gerekiyor, bunlar üzerine yoğunlaşıyoruz. Fakat, bir şekilde koruma altına almamız gereken çocuklar da mutlaka bulunuyor. Yine, burada da bir aile odaklı bakım hizmetini önceliklendiriyoruz. Burada yine, koruyucu aile hizmetleri, evlat edindirme hizmetleri ya da ailenin desteklenerek kendi öz ailesi yanında destek mekanizmalarını güçlendiriyoruz. Fakat, tüm bu müdahalelere rağmen kurum bakımına aldığımız çocuklar varsa bunlara da yine bir aile sıcaklığını yaşayabilecekleri ev tipi bakım hizmetlerini yoğunlaştırdık.

Sayın Başkanım, aile yanında bakım hizmetlerimiz gün geçtikçe iyileşerek artıyor. Bunu bir sosyal yardım argümanı olarak değerlendirmeyin, kurumlarımıza ekonomik ve sosyal nedenlerden dolayı korunma ihtiyacı bildirilen çocuklardan, 1 Mart 2016 itibarıyla 78 bin çocuğumuzun yine kendi öz aile yanında bakımını sağlıyoruz ve takibini yapıyoruz. Bunlara biz ekonomik destek sağlıyoruz, aynı zamanda da sosyal destek sağlıyoruz. Bir çocuğumuzun öğrenim durumu ve yaş itibarıyla farklılaşmakla birlikte, SED olarak desteklediğimizde bir çocuğumuza ortalama 622 TL ödeme yapıyoruz.

BAŞKAN – Şimdi diğer üyelerimiz bilemeyebilir, SED'i bir açın hemen iki cümleyle de, SED'in ne olduğunu yani hangi şartlarda olanlara verdiği mizi, tutanaklara geçsin ve üyelerimiz bilgilensin.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 2

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – SED, korunmaya muhtaç çocukların, özellikle korunmaya muhtaç duruma düşmüş ve koruma altına alınması gereken çocukların Bakanlığımızın, sosyal çalışmacıları, psikologları, sosyologları tarafından yerinde yapılan incelemede... Ailenin iletişim problemi olabilir, sosyal problemleri olabilir, ekonomik anlamda ihtiyacı olabilir. Aileyi bir bütün olarak değerlendiriyoruz, bu aileyi bir bütün olarak değerlendirdiğimizde aileye hem sosyal destek sağlıyoruz, psikososyal destek sağlıyoruz, rehberlik hizmeti sunuyoruz uzman arkadaşlarımızla, aynı zamanda aileye ekonomik anlamda destek sağlıyoruz, çocuğuna bakması koşuluyla, kendi çocuğuna sahip çıkması koşuluyla. Aynı zamanda, sadece aile üyeleri olmayabilir, ailenin amcası olabilir, teyzesi olabilir, halası olabilir, çocuğuna sahip çıkan bir akrabasına da SED ödemesi yapabiliyoruz.

BAŞKAN – Yani, burada yoksulluk sebep olarak çocukların kurumlara gelmemesi, devletin bu yoksulluğu desteklemesi, eğer çocuğun istismar, ihmal yoksa mümkün mertebe aile ve aile çevresinde kalmasını sağlamak burada amaç.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Evet, aynen öyle Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Bu, benim kendi adıma da çok önemseydiğim bir program da onun için.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Sadece yoksulluk argümanı ile ilgili bir sonraki oturumda uzman arkadaşlar sunum yapacaklar sosyal yardım hizmetleriyle ilgili.

Buradaki SED, biraz daha hem sosyal ihtiyaçların yani ailenin rehberlik ihtiyacı olabilir, psikososyal desteğe ihtiyacı olabilir hem de ekonomik ihtiyaçlarıyla bir bütünlük olarak değerlendirip çocukların kurum bakımına alınmaması temel amaç olarak öngörülüyor.

Evlat edindirme hizmetleri, hukuki bir düzenleme. Çocuğun evlat edindirmeye uygun olması gerekiyor. Bunun da medeni hukukta velayet haklarının ebeveyn tarafından yerine getirilmemesi veya çocuğun terk veya buluntu olması koşuluyla evlat edindirme hizmetlerini, aracılık hizmetlerini biz yürütüyoruz.

Koruyucu aile hizmetleri bizim çok önemseydiğimiz bir hizmet. Koruyucu aile yanında bakım: Yine korunmaya muhtaç çocuğun kurum bakımına alındıktan sonra hakkında mahkemece koruma kararı verildikten sonra, çocuğun, Bakanlığın uzmanlarına değerlendirilen uygun ailelere koruyucu aile yanında çocukların bakımını sağlıyoruz. Koruyucu aile yanında bakım sayılarımız çok düşüktü, son zamanlarda çok yoğun bir şekilde artırdık. 4.728 çocuğumuza şu anda koruyucu aile yanında bakıyoruz.

Kuruluş bakım hizmetlerimizin temelinde ev tipi bakım modelini benimsedik. Bu sayılar yıllar itibarıyla bakıldığında... Son üç dört yıl içerisinde çocukevleri ve çocukevleri sitesi modelini artırdık, şu anda sadece 1.056 çocuğumuz toplu bakım kuruluşlarında kalıyor, bunları da yıl sonu itibarıyla sonlandırmayı hedefliyoruz. Yani, çocuk yuvaları, yetiştirme yurtları sistemlerimizi tamamen sonlandıracağız. Bundan sonraki süreçte sadece çocuklar çocuk evleri veya çocuk evleri sitesi dediğimiz kuruluş bakım modellerinde kalacaklar. Şu an itibarıyla 13.028 çocuğumuza bakım hizmeti veriyoruz. Kurumsal kapasitemiz de yani şey olarak kuruluş sayımız da 1.237.

Kuruluş bakım hizmetlerimizin Komisyonunda talebi doğrultusunda yaş gruplarına göre dağılımını bu tabloda görüyorsunuz. Detayları vermeme gerek yok herhâlde.

BAŞKAN – Yok, gerek yok.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Çocuk destek merkezleri bizim son zamanlarda daha da önemseydiğimiz ve hizmet modellerini geliştirdiğimiz bir modelimiz. Çocuk destek merkezleri daha çok suça sürüklenen, suçun mağduru olan, refakatsiz sığınmacı çocuklara yönelik hizmet verdiğimiz kuruluşlarımız. Burada da dağılımını görüyorsunuz: Suçun mağduru çocuklara yönelik 39 tane çocuk destek merkezimiz var, suça sürüklenen çocuklara ve madde kullanma alışkanlığı olan çocuklara yönelik 17 tane kuruluş oluşturduk, sokakta yaşama özelliği gösteren çocuklar için 4, refakatsiz sığınmacı çocuklar için de 7 tane bağımsız, müstakil kuruluş oluşturduk, çocuk anne ve gebe çocuklar için -daha önce kadın konukevlerinde kalıyordu bu çocuklar- bunlarla ilgili de özel ihtisas birimleri ve kuruluşları oluşturduk.

Çocukevleri: Sizlerin de bildiği üzere, apartman dairelerinde sizlerin komşusu olabiliyor bir çocukevimiz. Her apartmanda maksimum 2 çocukevi açıyoruz yani daha fazlasını açmıyoruz ama geneli itibarıyla 1 tane çocuk evi açıyoruz, orada çocuklar mahalle ilişkilerini, komşuluk ilişkilerini... Çocuklarda çocuk evinin en büyük kazandırdığı bize Sayın Başkanım, çocuk daha önce kendi adresini söylemiyordu, "Ben yurttan kalıyorum." diyemiyordu yani okula gittiğinde öğretmeni adresini soruyor veya arkadaşı adresini soruyor, şimdi artık bizim çocuklarımız adresini söyleyebiliyor, "Ben, şu adreste, şu apartmanda oturuyorum. Ben servisle gidiyorum. Bakkala gidiyoruz, alışverişimiz kendimiz yapıyoruz." Üstünü kendisi yapıyor, yemeğini bakım elemanı olarak görevlendirdiğimiz anneyle birlikte yapıyorlar, hayata hazırlanıyor bu çocuklar.

BAŞKAN – Ya, orada bir şey soracağım, benim hep dikkat ettiğim bir konu: Kız çocuklarına genelde bakıcı anneyle kadın veriyoruz tüm vardiyanında.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Doğrudur efendim.

BAŞKAN – Erkeklerle de erkek veriyoruz. Ama, bu defa erkeklerde anne figürü, kız çocuklarında baba figürü hiç gelişmiyor.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Eksik kalıyor.

BAŞKAN – Onunla ilgili bir planlama var mı önümüzdeki döneme?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 3

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Şimdi, önümüzdeki dönemlerde mentörlük uygulamamız var Sayın Başkanım. Mentörlük uygulamasıyla bu çocuklarımıza gönüllü üniversite öğrencileri ya da gönüllü öğretmenler, gönüllü ablalar aracılığıyla uygulama başlatıyoruz. Fakat, en ideal model koruyucu aile modeli, en ideal model kendi aile ortamında kalması yani biz bu evlerde de bir aile sıcaklığını oluşturmak için anne veriyoruz, öğretmenlerini veriyoruz, her 3 evden sorumlu bir öğretmen. Birçok şeyi aştık yani şöyle söyleyeyim: Daha önce çocuk yuvaları ve yetiştirme yurtlarında bir çocuğun gelişimine en az 15 tane farklı kişilik yapısına sahip insanlar temas ediyordu. Çünkü, orada aynıyattığınız oluyor, ambar memurunuz oluyor, aşçınız oluyor, güvenlik görevliniz oluyor, birçok personeliz var ama burada çocuğun tanıdığı 3 tane bakım elemanı var ve 1 tane de ev sorumlusu var. Yani, tamamen minimize ediyoruz toplu bakım sisteminden fakat o anne duygusunu, baba duygusunu her zaman hissetmeli. Yani, ablalarla, gönüllü öğretmenlerle bunu bir nevi minimize etsek de en ideal model yine bir koruyucu aile modelidir ya da kendi öz aile ortamında kalmasını destekleyecek ortamlardır. Zaten, bizim önceliğimizde onun üzerine yoğunlaşıyoruz.

Çocuk destek merkezleri, suça sürüklenen, suçun mağduru olan, sokakta sosyal tehlikelerle karşı karşıya olan, madde kullanım alışkanlığı olan veya yabancı uyruklu, refakatsiz ve sığınmacı çocuklar için oluşturduğumuz merkezlerimiz. Bu merkezleri birçok yönüyle iyileştirdik hem iş programlarını yeniledik hem fiziki yapılarını iyileştiriyoruz. Burada daha çok bu merkezleri daimî kalacak merkezler gibi değerlendirmeyin, buralar daha geçici kuruluşlar, özel ihtisas kuruluşları. Çocuğa destek sağlıyorsunuz, daha sonra çocuğun ya aile ortamına dönüşünü yapılandırıyoruz ya da uygun koşullar sağlandığında çocuk evlerimize ya da sevgi evlerimize, tekrar çocuklarımızı oraya yönlendiriyoruz.

Yeni tip mimari projemizi sizlere arz edeyim, daha çok burada...

ALİ ÖZKAYA (Afyonkarahisar) – Nerede uygulandı bu proje?

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Sayın Vekilim, şu anda 25 tane bizim yatırım programımızda işimiz var. Bunları hızlı bir şekilde, eski binaları yeniliyoruz.

ALİ ÖZKAYA (Afyonkarahisar) – Somut olarak, şu fotoğraf bir yere uygulandı mı şu anda?

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Tabii, uygulandı Sayın Vekilim.

ALİ ÖZKAYA (Afyonkarahisar) – Mesela il olarak?

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Şu anda Kocaeli’de binası yapım aşamasında, devam ediyor, Bursa’da yapıyoruz, İstanbul’da yapıyoruz efendim, Ankara’da yapımı başladı, Kırşehir’de yapımı tamamlandı, Niğde’de yapımı tamamlandı, daha birkaç örneğini verebiliriz efendim.

TÜLAY KAYNARCA (İstanbul) – İstanbul’da nerede, hangi bölgede?

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Beylikdüzü’nde efendim.

Şimdi, bu projede çocukların kör noktanın olmaması... Çünkü birbirlerini de istismar edebiliyorlar, riskli davranış gösteren çocuklar olduğu için çocukların birbirlerine karşı olumsuz davranışını da minimize etmemiz gerekiyor. Çocuklar camı kırıp kendine zarar verebiliyor. Burada mesela kullandığımız malzeme, hiçbir malzeme çocuğa zarar vermeyecek şekilde yapılıyor; kırılmaz ve temperli cam kullanıyoruz, kırsa bile -çok zor kırabilir- buz gibi dağılıyor, hiçbir şekilde zarar veremiyor kendisine. Güvenlik kamerasını çocuğun mahremiyet duygusuna zarar vermeyecek şekilde yani kendi yaşam alanlarının dışında birçok alanda güvenlik kamerasıyla kayıt altında tutuyoruz. Misal, diğer birimlerimizde daha az süreli kayıt altında tuttuğumuz şey, burada mevzuatımızda altı ay kayıt altında tutmasını istiyoruz çünkü altı ay sonra dahi bir iddia varsa biz bunun elektronik kayıt sisteminde de incelemesini sağlayabiliyoruz.

Daha önce Sosyal Hizmetler Kanunu’nda 3 tane kuruluş tanımı vardı: Bakım sosyal rehabilitasyon merkezleri, koruma bakım rehabilitasyon merkezleri ve çocuk gençlik merkezi. Bu kuruluşların 3’ü de çocukların mağduriyetlerine ve suç öykülerine atfediliyordu. Çocuklarla yaptığımız istişare toplantılarında, çocukların tamamı bu merkezlerin isimlerinin kendilerine uygun olmadığını ifade ettiler. 2014 yılında yapılan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının kanun değişikliğiyle bu kuruluşların isimleri kaldırıldı, tek bir isim koyduk; çocuk destek merkezi. Buradaki temel amacımız, bu çocukların desteğe ihtiyacı var ve çocukları 18 yaş altı her bireyi çocuk olarak görüyoruz. Birçok uluslararası çalışmalarda incelediğimizde, “child support” diye geçer, bu kuruluşların da isimlerini çocuk destek merkezleri olarak değiştirdik. Kendi içlerinde ayrıştırıyoruz. Çocukların korunma ihtiyacına, yaş ve cinsiyetine, suç ve mağduriyet türüne göre de bu kuruluşlarımızı ihtisaslaştırdık. İhtisas alanlarımız, suça sürüklenen çocuklar var, suç mağduru çocuklar var, sokakta yaşama alışkanlığı olanlar var, refakatsiz çocuklar var –sığınmacı çocuklar, yabancı uyruklu- madde bağımlısı çocuklar var, mağduriyetten dolayı gebe kalmış ve çocuk anneler de kuruluşlarımıza gelebiliyor.

Bu kuruluşlarda yapılan en önemli değişiklik: 2014 yılında bu çocukların bireysel gelişimlerini desteklemek, travmalarının atlatılmasını sağlamak, çocuğa özgü bir program hazırlanması için ANKA Çocuk Destek Programı geliştirdik bu çocuklara özgü. Neden ANKA dedik? Anka biliyorsunuz, Zümrüdüanka kuşundan alıyor ismini, küllerinden yeniden doğuyor Zümrüdüanka kuşu. Bu çocukların da tekrar, yeniden hayata tutunması için bu programın ismini de ANKA Çocuk Destek Programı olarak belirledik. ANKA Çocuk Destek Programı, bir çocuğa özgü bireyselleştirilmiş psikososyal destek ve müdahale programıdır. Programın en önemli ayağı bu kuruluşlarda çocuğu biz koruma altına aldığımızda... Her 10 çocuğa maksimum, şu anda ortalamamız 6 çocuğa 1 danışman görevlendirdik yani iyi durumdayız. Danışmanı çocuğu ilk on gün tanıyor, bütün kayıtlarını inceliyor, daha sonra çocuğa

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 4

bireyselleştirilmiş bir risk ve ihtiyaç değerlendirme formunu uyguluyor, bu, elektronik sistemde uygulanan bir form. Bu programın geliştirilmesi sürecinde çocuk psikiyatristleri, çocuk psikologları, sosyal hizmet görevlileri ve saha çalışanları görev yaptı. Bu form, çocuğun bir fotoğrafını çekiyor Sayın Başkanım, çocuğun ihtiyaçlarını, risklerini, suç öyküsünü, mağduriyet öyküsünü ve bu çocuğa uygulanacak programı belirliyor. Çocuklara yönelik bu program aracılığıyla bireysel danışmanlık hizmeti veriyoruz, grup çalışmaları, grup terapileri yapıyoruz, ayrıca, destekleyici bir ortam oluşturuyoruz çocuğa, her anını insan odaklı izliyoruz ve destekliyoruz ve aileleriyle çalışma yapıyoruz. Misal, bu programda en önemli kişisel gelişim ve sağlıklı yaşam modülleri bütün çocuklara uyguladığımız modüller. Duygu düzenleme modülleri daha çok duygularını kontrol edemeyen, öfkesini kontrol edemeyen, kendisine zarar veren çocuklar için uyguladığımız oturumlar. Gebe kalan çocuklarımız var. Kişilik gelişimi ,daha çok suçla bağlantısı olan, suç davranışı gösteren çocuklar için kişiliğe yönelik programlar uyguluyoruz. Bağımlılık alanında da, eğer çocuğun bağımlılık öyküsü varsa bağımlılıkla ilgili de grup çalışmaları yapıyoruz. 5 bölüm, 76 oturumdan oluşuyor bu grup çalışmalarımız. Çocukların, tamamen her çocuğun bireysel farklılığına uygun hazırlanmış bir program. Programın bileşenleri, bir risk değerlendirme formu uyguluyoruz, bireysel danışmanlık grup çalışmaları, aile çalışmaları ve destekleyici bir ortam oluşturuyoruz.

BAŞKAN - Biraz hızlı gidebilir miyiz Emin Bey, toparlamamız lazım.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN -

Tabii.

Programı uyguladık, üç ay sonra değerlendiriyoruz çocuğu. Çocuğa bir uygulama planı çıkarıyoruz, bireysel bir uygulama planı ve Çocuk Koruma Kanunu'na uygun bir şekilde de bu programın uygulanmasını...

BAŞKAN - Bunu şu anda destek altındaki bütün çocuklara uygulayabildiğiniz bir program mı?

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN -

Tamamına uyguluyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN - Yani toplam kaç çocuğu kapsıyor?

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN -

1.500 çocuğa uyguladık, şu anda 11.317 çocuğumuz koruma altında çocuk destek merkezlerinde. Ama bu programın çocukevleri ve diğer sevgievlerine de uygulanmasına yönelik daha hafif düzeyde yapılandırılmış, o çocuklara özgü bir şekilde de programımız hazırlık aşamasında.

BAŞKAN - Yani şu an suçun mağduru ve koruma bakımı altındaki bütün çocuklara yapıyor mu?

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN -

Tamamına uygulanıyor.

BAŞKAN - Tamamına...

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN - Suç mağduru ve suça sürüklenen çocuklar için bireyselleştirilmiş bir programımız uygulanıyor şu anda ve bunun bir üst versiyonu olarak Sayın Başkanım, biz bu kurumlarda çalışan 500 profesyonel meslek elemanlarına, danışman olarak görevlendirdiğimiz tüm personelimize detaylı bir eğitim verdik, beceri kazandırma eğitimi.

Şimdi, bu eğitimler seminer tarzı değil efendim, 25 kişilik gruplar hâlinde, bir görüşme tekniği nasıl olur bu çocuklarla ilgili, görüşmenin bütün tekniklerini öğrettik, ihtisas bir eğitim verdik. Şimdi de bu kurumlarda çalışan tüm personele, destekleyici personele temel bir personel eğitim paketi geliştirdik, onların da şu anda eğitimlerine başladık, 2016 yılında onu da tamamlamayı hedefliyoruz.

Programı üç ay uyguluyoruz Sayın Başkanım, üç ay sonra çocuğu değerlendiriyoruz tekrar bu "BİRDEF" dediğimiz sistemle. Desteğe ihtiyacı varsa tekrar aynı şekilde o kurumda desteğe devam ediyoruz, desteğe ihtiyacı yok, rehabilitasyon süreci tamamlandıysa diğer çocukevlerine ve sevgievlerine çocuklarımızı yönlendiriyoruz ve aileye döndürüyoruz.

Özel kreş ve gündüz bakımevi çocuk kulüplerinde de özel girişimciler tarafından açılan kreşlerin denetimi, rehberliği bizim Bakanlığımızca sağlanıyor. Ekonomik yoksulluk içinde olan ailelerin, özellikle kadınların çalışma hayatına katılabilmesi için bu kontenjanımızdan kullanarak çocukların kreş hizmetlerinden yararlandırılmasını sağlıyoruz. 2.086 çocuğumuz şu anda özel kreş ve gündüz bakımevi hizmetlerinden özel ihtiyaç sahibi ailelerin çocukları yararlanıyor.

Akademik başarı olarak çocuklarımızın takibini yapıyoruz hem TEOG'da hem LYS'de, güzel başarı elde ediyor çocuklarımız. Oranlara baktığımızda, çocuk evleri modelinde yüzde 88, çocukevleri sitesinde yüzde 88, koruyucu aile modelinde yüzde 83, bunların da takiplerini yapıyoruz.

BAŞKAN - Burada da şöyle bir şey var: LYS oranları TEOG oranlarından düşük. Muhtemelen bu TEOG'daki başarı önümüzdeki dönemlerde üniversite sınavlarına yansiyacak.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN - Daha ileride yansiyacak.

BAŞKAN - Evet, çünkü geçmişte daha düşüktü rakamlar, biliyorum ben.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN - Daha düşüktü Sayın Başkanım.

İstihdam hakkı... Bugüne kadar 42 bin gencimizin istihdamını sağladık. Bir ara, çok birikmiş, geçmiş yıllardan kalan bir istihdam problemi vardı çocuklarda, 2014 yılında yapılan kanun düzenlemesiyle ve merkezî atama yöntemiyle de o birikmiş olan, istihdam hakkından yararlanamamış olan gençlerimizin de büyük bir bölümünün atamalarını yaptık.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 5

ALİ ÖZKAYA (Afyonkarahisar) – Şimdi, burada bir şey söyleyeceğim. Çok yoğun bir şekilde kamu kuruluşlarında görüyorum ben, bu çocuklarımızın önemli bir kısmı iş yerinde ciddi şekilde sorunlarla karşılaşılıyorlar. Hâlâ maalesef eski alışkanlıklarını devam ettiriyorlar, birçoğu işe gelmeme gibi problemlerle davranışlar var; onları bir kaç yıl daha, üç, beş yıl daha takip etmekte fayda var. Aksi hâlde önemli bir kısmı veya bir kısmı memuriyetten de atılmak zorunda kalıyor.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Çok problem yaşıyoruz sayın vekillerim.

ALİ ÖZKAYA (Afyonkarahisar) – Kamu kuruluşları da ciddi problemler yaşıyor, adliyede, diğer kuruluşlarda görüyorum. Bu sebeple, bunlar bitse bile bir sistem olmalı ki en az bir üç,beş sene daha bu çocukları tamamıyla...

BAŞKAN – Bağımsız hayat sürdürene kadar, evet.

ALİ ÖZKAYA (Afyonkarahisar) – ...ruhi yapısı oturasıya kadar desteklemek lazım. Yani “18 bitti, sorumluluğumuz kalktı, memur da yaptık, işlem tamam.” diye düşünmememiz lazım. Aksi hâlde, bu çocukları kamu memuriyete yerleştiriyor ama buna rağmen memuriyetten de atılıyorlar.

BAŞKAN - Bir ara vardı, mezun olan, yurttan ayrılan çocuklarla ilgili bir daire girişimi. Şu an bir dairesi var mı o konunun?

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Şu anda Sayın Başkanım, Eğitim ve Toplumsal Destek Hizmetleri Daire Başkanlığımız hem istihdama hem de hayata hazırlama hem de bizden ayrıldıktan sonra hayatını izleme süreçleri takip ediyor. Yalnız şöyle bir durum var: Çocuklarımız toplu bakım sisteminde yetiştirildiklerinde hayata hazırlamayla ilgili birçok şeyden mahrum kalıyorlar. Yemeğini yapamıyor, dikişini dikemiyor, ütüsünü yapamıyor, bir ev tutup, bir ev hayatı nasıl çekip çevrilebilir bunun dahi bilincinde değil. Ama bizim yeni modelimizin meyvelerini ileride göreceğiz Sayın vekillerim. Çocuğevlerinde...

Şimdi, çocuklar oradaki bakım elemanı ve grup sorumlusuyla kışa hazırlık yapıyor. Yani bilirsiniz, yazlık sebzelerin bir kısmını turşu yaparsınız, bir kısmını buzdolabında saklarsınız, bir kısmını kurutursunuz, buna kadar hazırlık yapıyorlar. Yani çocuk bir evde pazara gidildiğinde neler alınması gerektiğini biliyor.

Şimdi, yurttan yetişen bir gencimiz 18 yaşını dolduruyor, istihdam hayatına başlıyor, en asgarisi 2 bin lira maaş alıyor. Bir bakıyorsunuz, iki günde o parasını bitirebiliyor, çünkü markette alışveriş yapmayı bilmiyor çocuk.

BAŞKAN – Kredi kartı mağduriyetleri filan yaşıyor.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN - Kredi kartı mağduriyetleri yaşıyor. Birçok problemle karşılaşılıyor.

BAŞKAN – Elektrik faturasını ödemiyo, birikiyo, faiziyle geliyor.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Bize gelen çocukların ailelerinde de biraz sıkıntı var. Çocukla istihdama kadar hiçbir şekilde iletişim kurmayan aile çocuğun istihdamından sonra bir bakıyorsunuz çocuğu mağdur etmiş, kredi çektirmiş akrabası ya da ailesi, çocuğa ödettiriyor. Yani bunların farkındayız, izleme sürecinde yapıyoruz.

BAŞKAN – Toparlayalım Emin Bey yalnız, çok ilerledik.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Tabii.

TÜLAY KAYNARCA (İstanbul) – Bununla ilgili...

BAŞKAN - Açıyorum mikrofonunuzu.

Buyurun.

TÜLAY KAYNARCA (İstanbul) – Korunma ve bakım altına alınmayla ilgili bu istihdam hakkı tanınınca- bu iki yıl önce çıkarttığımız bir yasal düzenleme değişikliği vardı- bazı aileler sırf memuriyet hakkı alabilsin diye kurumlara yönlendirme... Hatta bu konunun arka planında boşanma, o kadar çok entrikalar çıktı ki İstanbul ölçeğinde, beni çok şaşırtan. Hatta Önal Bey müdürümüzle birkaç konuya ayrıntıya kadar baktık, gerçekten suistimale de giden bir yol var. Bu konudaki kanaatinizi alabilir miyim lütfen? Yani onun önüne nasıl geçilebilir ya da bir çalışma oluyor mu? Bu da hoş bir şey değil çünkü.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Şimdi, Sayın Vekilim, iki yıl önce düzenlenen kanun, ihtiyaçtan ortaya çıkan bir kanuni düzenleme. Çünkü çocuk 17 yaşını tamamlamak üzere, 18 yaşına girecek, bir bakıyorsunuz çeşitli sebeplerle çocuk koruma altına alınmış, daha sonra Form-A Belgesi'ni düzenliyorsunuz ve çocuğa istihdam hakkı veriyorsunuz. Ama iki yıl düzenli kalma şartı getirildi bu kurumlarda. Burada da gerçekten çok ihtiyaç sahibi çocuklar var, mental geriliği olan çocuklar var, hiçbir şekilde aile bağları olmayan çocuklar var.

Şimdi, ben 45 yaşına geldim, daha hâlâ babam “Bir ihtiyacın var mı?” diye bana soruyor. Yani babanın bir koruma yaklaşımı hepimizde var, sizler de aynı şekilde çocuklarınıza aynı yaklaşımı gösteriyorsunuz. Ama bizim kurumlarımıza emanet edilmiş çocuklarımızda gerçekten hiçbir şekilde aile bağı olmayan ve hiçbir desteği olmayan çocuklar var. Bunlar için çok çok önemli bir argüman istihdam hakkı. Ama maalesef her istihdam hakkıyla ilgili düzenlemelerde toplum tarafından bunu istismar eden bir grup da var, biz de bunlarla ilgili mücadelemizi vereceğiz, yapacak bir şey yok, yani çıkıyor.

TÜLAY KAYNARCA (İstanbul) – Bir otokontrol sistemi sağlanmıyor.

BAŞKAN – Ama yok yok, raporu sağlıklı gelmezse almıyor devlet koruma bakımına. Tabii, öyle sosyal hizmet raporuyla alınıyor.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2/16

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 6

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Raporla alınıyor, takip yapıyoruz, mahkeme kararını kaldırabiliyoruz, onunla ilgili hiçbir engel yok.

BAŞKAN – Tabii, istismar...

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Sayın Vekilim, ama bunun istismarı hep olacak yani. Ama 100 tane mağdur çocuk var, ihtiyaç sahibi, onu yararlandırıyoruz ama 1 tanesi de istismar ediyor, yapacak bir şey yok, biz onlarla mücadele etmek zorundayız, mağdurları korumak zorundayız.

BAŞKAN - Devam edelim Emin Bey.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Yıllar itibarıyla istihdam hakkından yararlanan çocuk sayılarımızı burada sıraladık.

Yatırım programımızda...

BAŞKAN – Bunu geçelim, görünüyor zaten, hızlı geçelim oraları.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Suça sürüklenen çocukların ailelerinin özelliklerinde işte göç önemli bir argüman bize gelen şeylerde, işsizlik, eğitimsizlik, boşanma ve boşanma sürecinde ailedeki yaşanan iletişimsizlik, çatışma ortamı çocukları suça sürükleyebiliyor, kalabalık aile yapıları. Zaman zaman ailede çocuğun varlığından haberi olmayan aileler var. Çocuk, her bir birey “Ben varım.” der, taltif görmek, zaman zaman bu problemlerle karşılaşabiliyoruz. Ailelerin çocuklarıyla ilgili verimli bir vakit geçirmemeleri de çocukların suça sürüklenmelerine neden olabiliyor.

Yine aynı şekilde, suç mağduru çocukların ailelerinde eğitimsizlik, bağımlılık, İnternet şu anda çok yoğun bir şekilde, madde bağımlılığı, boşanma ve boşanma süreciyle ailedeki iletişimsizlik ve çatışma, istenmeyen gebelikler, istismarın sık yaşandığı dönemler, anne babanın başa çıkamaması, kriz yaratan durumlar, aile içi şiddet, eşler tarafından şiddete maruz kalan kadınların kendi çocuklarına daha ağır ceza verdiklerini görüyoruz. Ev içi şiddetle karşılaşan çocuklarda davranış bozuklukları da karşımıza gelebiliyor, anne babalarda ilaç ya da madde kullanımı.

Yapılması planlanan faaliyetler: Toplumun çocuğa yönelik şiddete ilişkin bilinç düzeyinin artırılması, çocuğa yönelik şiddetle ilgili bir eylem planımız var, yakın bir tarihte onu uygulamaya koyacağız. Çocuğa yönelik şiddetin bütün boyutlarının takip edilmesi, çocuğa yönelik şiddete ilişkin hukuki zeminin güçlendirilmesi, şiddet mağduru çocukların kurumsal hizmetlerinin güçlendirilmesi, çocuğa yönelik şiddet uygulayan bireyler için etkin bir rehabilitasyon programının geliştirilmesi planlamalarımız arasında.

Cinsel istismar mağduru çocukların adli süreçte ikincil örselenmelerini engellemek için oluşturulan, Sağlık Bakanlığının desteklediği çocuk izlem merkezleri burada Bakanlığımızca da destekleniyor ve yaygınlaştırılacak. Çocuk destek merkezlerinde uygulanan psikososyal destek programının izlenerek takibinin yapılmasını hedefliyoruz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Emin Bey.

Üyelerimizin sorusu var mı?

BAYRAM ÖZÇELİK (Burdur) – Benim var Başkanım.

BAŞKAN – Buyurunuz.

BAYRAM ÖZÇELİK (Burdur) – Çok teşekkür ediyorum.

Geçen haftalarda bir yurt dışı ziyareti yaptığımızda -Başkanımın da dikkatini çekecektir, orada da çekmişti zaten- yurt dışındaki, özellikle Hollanda'daki Çocuk Daire Başkanlığında çalışan 2 Türk arkadaş, biri Okan, biri Deniz, bayağı oranın da çok etkin kişileri bu kişiler. Türkiye'deki yeni sistemi bilmiyorlar, hâlâ Türkiye'de yetiştirme yurtlarının faal hâlde olduğunu biliyorlar; bilgilendirmeyle ilgili orada bir vurgu yapmıştık, ben tekrar hatırlatmak istiyorum.

Bu arada şunu da ifade edeyim Ali Bey'in dediği konu üzerinde: Tabii, belki büyük bir kısmı o noktada olabilir ama bizim Burdur'da çok güzel bir yetiştirme yurdumuz vardı, çok kalabalık bir yurttu, daha sonra devlete girenler –malum- Ankara'da olanlar toplu bir şekilde geldiler, ziyarette bulundular, birbiriyle irtibatları var, evlenmişler, yuva kurmuşlar, şube müdürü olanlar var, doktorasını yapanlar var, yüksek lisans yapanlar var. Buradan şuraya gelmek istiyorum: Demek ki iyi bir yapı oluşturulursa dediğimiz gibi çok daha iyi konuma gelecekler var.

Teşekkür ediyorum.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Ben teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Bayram Bey'in söylediği konu, yurt dışında bu alanda faaliyet gösterenler, özellikle oralarda çalışan Türkler, oryantasyon yapmanız lazım Türkiye'yle, hâlâ Türkiye'yi otuz sene önceki yurtlarda biliyorlar. Biz çocukevlerini biraz onlara anlattığımızda “5-6 çocuk için ev mi açıyorsunuz?” dediler. Onlarda olan bir sistem değil, onlar direkt koruyucu aileye veriyorlar ama çocukevi modeli mesela hiç bilmedikleri bir model. Çünkü oradaki Türk ailelerin çocuklarının uyum sorun var biliyorsunuz ve genelde işte bu koruyucu aile konusunda hep bize gelen şikâyetler var. Ama Türkiye'deki modeli oradaki Türk uygulayıcılar dahi bilmiyor. Yani hep şöyle bir refleks var: Bu işler Türkiye'de çok kötü, en iyisi Hollanda'da ya da buldukları ülkede –neyse- o anlamda da Türkiye'deki gelişmelerden... Mesela gelmek istiyorlar Türkiye'ye ama henüz bir türlü o ziyareti gerçekleştiremedik dediler. Hollanda'daki, Rotterdam'daki Çocuk Dairesinin görevlileri bu arkadaşlar. Biz size kontaklarını da veririz, zaman zaman oradaki kurum yetkilileri ile buradaki kurum yetkililerinin bir oryantasyon ya da iletişim programı yapmalarının gerektiğini düşünüyorum ben.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 7

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Sayın Vekilim, en kısa zamanda bizim burada yapacağımız çalışmaya davet ederiz.

BAŞKAN – Davet bekliyorlar hatta sizden.

Teşekkür ediyorum, sağ olunuz.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Ben çok teşekkür ediyorum efendim, sizler sağ olun.

BAŞKAN – Şimdi, programı biraz değiştireceğiz. Ziya Selçuk Hocamızın uçağı varmış, onun için önce ona söz vereceğim.

Müfredatta ve sosyal etkinliklerde çocuk eğitim öğretiminin nasıl ele alınması gerektiği, çocukların medyanın olumsuz etkilerinden korunması anlamında medya okuryazarlığı konusunda bugün bizi bilgilendirecek.

Buyurunuz Hocam. Süreniz on dakika, on dakikada toparlayabilerseniz çok sevinirim.

Buyurun.

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Biraz önceki on dakikadan mı Sayın Başkanım?

BAŞKAN – Efendim?

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Sayın Başkanım, biraz önceki on dakikadan mı?

BAŞKAN – Bakacağız artık Hocam, görece bir on dakika.

2.- Profesör Doktor Ziya Selçuk'un, müfredatta ve sosyal etkinliklerde çocuk eğitim öğretiminin nasıl ele alınması gerektiği ve çocukların medyanın olumsuz etkilerinden korunması hakkında sunumu

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Peki efendim.

Sayın Başkanım, sayın vekillerim, sayın toplantı heyeti üyeleri; hepinize saygılar sunuyorum.

Benim müfredatla ilgili birkaç kısa açıklamam olacak. Şimdi, müfredatla ilgili yapılan çalışmaların aslında boşa kürek çekmek olduğunu çok rahatlıkla söyleyebilirim. Yani eğer bir konuda bir tedbir alınacaksa bunu ders hâline getirmek bunu engellemenin başlıca yollarından bir tanesi. Yani neyi başarmamak istiyorsak onu ders hâline getirelim, konuya sokalım, müfredata sokalım. Bunun geçmişte çok örneği var trafikle ilgili, ahlak dersleriyle ilgili vesaire.

Bizim yaptığımız çalışmalarda “sondan başa tasarım” diye bir tasarım yöntemi var, müfredat çalışmalarında ya da başka tasarımlarında. Ben size bir örnek vereyim müsaadenizle: Finlandiya ya da Kore gibi ülkelerde, hani bunlar çok çok başarılılar eğitimde vesairede, dünya gündemine de oturuyorlar.

Şimdi, biz diyelim ki eğitim çok iyileştirdik, müfredatımız çok çok iyi oldu, Finlandiya gibi oldu, Kore gibi oldu, vesaire. Bugün dünyadaki boşanma oranlarında 3'üncü sırada Finlandiya var, çocuk intiharlarında 2'nci sırada Finlandiya var, okul mutsuzluğunda dünya 1'incisi Finlandiya, çocukların okul mutsuzluğunda, uyuşturucuyla ilgili erken yaşta uyuşturucuya başlamada dünya 3'üncüsüler.

Şimdi, anlatmaya çalıştığım şey şu: Bizim gitmek istediğimiz yer, dünyanın şu anda olduğu yer olmayabilir ve biz müfredatın içine bunları yerleştirerek ya da daha iyi müfredat yaparak ya da daha iyi eğitim koşulları sağlayarak bu sorunları çözeceğimizi düşünüyorsak, yani yanlış bir sebep-sonuç ilişkisi içindeyizdir.

Çok somut bir örnek vereyim: Ankara'nın Çankaya ilçesinde bir ortaokul var, hâlâ eğitime devam ediyor ortaokul. Bundan yirmi dört sene önce orada Gazi Üniversitesinden bir yüksek lisans öğrencisi tez yapmış. 4 tane temel sorun belirlenmiş: Sınıfta sakız çiğnemek, öğretmene karşı gelmek, arkadaşıyla koridorda kavga etmek ve arkadaşına küfür etmek gibi. Yirmi üç sene, yirmi dört sene sonra aynı ortaokulda tekrar bir çalışma yapılıyor; cinsel istismar, taciz, öğretmen bıçaklama vesaire, vesaire, vesaire.

Şimdi, Türkiye'nin bütün bu çalışmalarını iyileştirmesi söz konusuysen, nicel ve nitel olarak mesafe aldığını söylemesine rağmen, okul gibi bir ortamda, öğretmenlerin olduğu yerde böyle bir gidişatın başka bir açıklaması olması lazım. Yani biz müfredatı iyileştirerek bir yere varamayız, bunlarla ilgisi yok bunun kanaatimce. Çünkü temeldeki problem aslında dünyanın da problemi. Yani biz zannediyoruz ki dünya şu anda sorunlarını çok iyi çözüyor, Hollanda, Amerika, Kanada vesaire. İnsanın çok ciddi bir bunalım dönemindeyiz. Çünkü “eğitim” dediğimiz şeyin iki tane ana boyutu var: Bir tanesi ontoloji boyutu, bir tanesi epistemoloji boyutu, yani varlık ve bilgi boyutu. Bütün dünya eğitim sistemi bilgi üzerine kurulmuş ve Tanrı'yı parantez içine alan bir sistemle değer eğitimi yaparak, karakter eğitimi yaparak çocuklarını, insanlarını bir yere yönelteceğini düşünen gerçekten absürt bir mantalite içerisinde bütün dünya.

Biz Türkiye'de değer eğitimi vererek -ki bu Hristiyanların kendi dertlerine deva bulmak için oluşturdukları bir metodolojidir- bu tür eğitimler vererek, karakter çalışmaları yaparak herhangi bir şekilde mesafe alamayız. Bizim yapmamız gereken şey şekerin suyun içine sızması gibi bir değer eğitimi vermektir, yoksa müfredata bir şey koymak değildir.

Deminden beri dinliyorum, çocuklarla ilgili birçok şey yapılıyor. Evet, güzel, güzel, güzel. Fakat bu çocukları hiç tanımıyoruz, hiç tanımıyorlar. Bakın, psikologları, psikolojik danışmanları yetiştiriyoruz, asla çocukları tanımıyorlar, ellerinde bir metodoloji yok.

Bakın, bir hekim, bir hasta geldiğinde o hastanın hastalığının ne olduğunu kafasındaki anatomik modele bakarak saptar. Bir araba tamircisi bir arabanın hangi sorunu olduğunu çok rahatlıkla belirler. Fakat bir psikolog, bir PDR'ci, bir öğretmen bir çocuğu tanımakla ilgili asla bir modele sahip değil, bir defa temel sorun burada.

Mesela, 9 tip mizaçtan söz ediyoruz kişilik yapıları anlamında, bunların içinde sadece 2 tanesi İnternet ve madde bağımlılığına çok yatkındır ve bu çocukları 5-6 yaşında saptamak mümkün, hangilerinin bağımlı olacağını önceden bilmek mümkün. Efendim bu okul sistemi, bu sınav sistemi, bu 9 tip mizaçta içerisinde sadece 2 tipe göredir ve bu da öldürücü bir işlemdir. Çünkü okul zaten insan doğasına aykırı bir yerdir. Yani “okul” dediğimiz şey insanat bahçesi gibi bir yer. Çünkü çocuğun tabiatını tamamen dışlayan, küresel

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa : 8

sermayenin kendi tezgâhlarına birey yetiştirmekle ilgili bir sistemidir. Nitekim OECD sürekli olarak PISA gibi, TIMSS gibi, PIRLS gibi çalışmalarla bütün dünyayı paralyze edip “Bu sınavlarda başarılı olursanız eğitiminiz çok iyi olur.” deyip bütün katma değeri o tarafa yöneltmeye çalışıyor.

Birincisi, OECD niye ilgileniyor bu işle, UNESCO niye ilgilenmiyor? İkincisi, biz bu çalışmaları yaptığımızda, eğitimin 360 derecelik döngüsünün içerisinde belki 20-30 denebilecek kadar küçük bir alanı ihtiva eder PISA'nın muhtevası ve biz burada iyi olmaya çalışarak belirli bir başarı elde etme imkânına asla sahip olamayız. Bizim eğitim sistemimizin ya da dünyanın eğitim sisteminin üç tane temel merkezi var. Bunlardan bir tanesi düşünce merkezi, bir tanesi duygu merkezi, bir tanesi hareket merkezi. Türk eğitim sisteminin tamamı düşünce merkezinin çok dar bir alanına hitap eder. Çocukların duygu ve hareket merkezini sanat ve benzeri birçok şeyle ilişkilendirebilecek bir muhtevayı asla içermiyor. Sanatın ince ayarından geçmemiş hiçbir çocuğun şahsiyetinin incelenmesi ve güçlü bir şahsiyet bina edilmesi mümkün değil. Şahsiyeti şahsiyet bina eder. Yani güçlü bir şahsiyet olacak ki öğretmen, o da güçlü bir şahsiyet inşa etsin. Bizim öğretmen yetiştirme sistemimiz şu anda felç. Son iki sene, 3'üncü ve 4'üncü sınıflarda çocuklar asla eğitim yapmıyorlar, sadece KPSS'ye hazırlanıyorlar, sürekli dershaneye gidiyorlar ve biz öğretmen bulamıyoruz, gerçekten bulamıyoruz. Genel kültürü dahi sorunlu. Mesnevi'yi masamda gören bir genç öğretmen, yeni mezun “Bu kitap yeni mi çıktı?” diye soruyor bana ve yedi yüz sene olduğunu söyleyince ben mahcup oldum onun karşısında.

Şimdi, bütün bunların çocuk yetiştirmesi ya da bırakın mağdur çocukları, suçlu çocukları, vesaire, bizim olağan çocuklarımız zaten ciddi bir taciz altında ve biz sadece bilgi vererek bu çocukların bu sorunlarını halledemeyiz. “Bilgi” dediğimiz şeyin birkaç tane katmanı var: Bunlardan bir tanesi “veri” dediğimiz, “data” dediğimiz katman. İkinci katman enformasyon katmanı, yani malumat katmanı. Üçüncü katman “knowledge” dedikleri bilgi katmanı. Dördüncü katman “wisdom” dedikleri bilgelik katmanı. Beşinci katman “hikmet” denilen başka bir kültür bağlamının katmanı.

Şimdi, bizim bütün bu müfredatla ilgili verdiklerimiz enformasyon düzeyinde bir bilgidir. Bunun asla kişiliği etkileyen ve limbik sistemi dönüştüren bir yapısı yoktur. Bütün bu boşa kürek çekmelerin, patinajların yıllardır yapılıyor olması ve yıllardır... Trafik Kanunu çıkartıldı, müfredat için kanun çıkartıldı bu ülkede. İşte, ahlak derslerimiz var. Ahlak bilgi değildir, ahlak içsel bir erdem sistemidir ve dışarıdan yüklemle ahlak geliştirilmez, ahlak yaratılıştaki nüvenin kendi içinden çiçek açmasıyla yani fitratın fütuhata dönüşmesiyle ortaya çıkan bir şeydir. Yoksa biz dışarıdan çocuğa yüklem yapacağız müfredatla... “Müfredat” dediğimiz şey “fert” kelimesinden gelir, “fert” dediğimiz şey “birey” demektir, yani müfredat bireysel olur. Biz burada müfredatı kamyonla yüklüyoruz çocukların üstüne, “Hepinize aynı ödev, hepinize aynı sınav, hepinize aynı ders.” diyoruz. Bir defa insan tabiatına aykırı bir şey yaparken tabii bir neticenin elde edilmesini beklemek de gerçekten bir zafiyet.

Şimdi, burada bizim sürekli verdiğimiz bu bilgiler özümsemiğinde nevroza yol açar, yani psikolojik bozukluk yaratır. Sürekli bilgi vermek çocuğa çok yanlış bir şey, sürekli kitap okumak çok yanlış bir şey. Okuduğumuz süre kadar, aldığımız bilginin süresi kadar düşünmesi gereken bir varlık insan. O bilgiyi düşünmediğinde içindeki bilgi nevroza yol açar ve şahsiyeti bozulur çocuğun.

Şimdi, bizim burada bir şekilde aileyle, yaşlılarla, engellilerle, vesaire farkındalık yaratmakla ilgili bulunduğumuz düzlem tamamen pragmatizmin sahte düzlemi. Yani Batı'nın bu medya okuryazarlığı ve diğer eğitimle ilgili söylediği kavramsal çerçeveye tümüyle insanlık adına yanlış. Yani bunu bilimin namusu ve fikrin namusu adına söylüyorum, yoksa benim şahsi olarak bir derdim var, o ayrı bir konu.

Mesela aileyle ilgili bir şey yazıyor metinde. Bizim çocuklarımız şu anda çok büyük şiddet ve taciz altında, bütün çocuklarımız Türkiye'deki. Bakın, tek çocuklu aileler çok fazla ve bir ailenin 3-4 çocuğu olsa ilgi, sevgi, zaman, para, temas, bunların hepsini 4'e böler. Tek bir çocuk olduğunda bütün bu çocukların hakkını tek çocuğa boca ediyorlar ve çocuk doz aşımından gidiyor. Müthiş bir ego şişmesi var bütün çocuklarımızda. Yani ailenin dünya görüşüne bakmaksızın, bütün ailelerin çocuklarında müthiş bir ego şişmesi var ve bir kişisel gelişim belası var. Bu kişisel gelişim kitapları sürekli insanın öz güvenini artırmak adına egosunu şişiren bir yaklaşım içeriyor ve biz ego şişirerek bir çocuğun kişiliğinin geliştiğini zannedecek kadar ilginç bir eğitim sistemine de sahibiz.

Şimdi, bütün bunların çok daha arka planda şeyi var. Peki ama çözüm ne bütün bunlar böyleyken? Çözüm bir defa işin temel çerçevesini oturtmak.

Bakın, bizim zihnimiz çok karışık. Şimdi, diyelim ki şu eklemek, eklemek nedir? Rızıktır, erzaktır değil mi? Bu neyle ilgilidir? “Rezzâkla” ilgilidir. Böyle bir kültür atmosferinden siz çıkıyorsunuz, buna “tüketim maddesi” diyorsunuz. Eklemek, enflasyon listesinde tüketim maddesi olarak yer alıyor. Alsin mı almasın mı, ondan bahsetmiyorum. Yani kafamızdaki şizofreniden bahsediyorum, toplumun zihnindeki karmaşadan bahsediyorum. Böyle olduğunda bizim yeni bir paradigmaya ihtiyacımız var, yeni bir insan tarifine ihtiyacımız var ama bunu bu ülke için yapamayacağız. Eğitimi millî eğitim diye düşünmeyeceğiz. “Millî eğitim” diye bir şey gerçekten olmaz. Şundan dolayı olmaz: Mesajı insan olan her şeyin evrensel olması lazım. Ondan sonra siz uygulamasını millî kültürle yoğurursunuz, o ayrı bir şey uygulamasında ama çıkış noktası insan olmalı; Türk olmamalı, Kürt olmamalı, Müslüman olmamalı, çıkış noktası evrensel olmalı. Çünkü Tanrı'nın mesajı da evrensel, bir bölgeye değildir, bütün insanlıktır, bütün insanadır. Dolayısıyla artık bütün bu döngüyü, düzlemi tamamen başka bir paradigmayla düşünmekte yarar var.

Biz şu anda pragmatizmin masasına oturmuşuz, kalkmıyoruz. “Pragmatizm” dediğimiz şey... 1890'larda “french circle” diye bir şey vardı, Charles Peirce diye bir adam kurdu bunu. Yanında psikolojinin kurucusu -bakın aynı ekip- William James var. Aynı ekipte John Dewey var, “pragmatizmin vaizi” derler ona. Aynı ekipte Robert Fisk var, tarihin kurucusudur. Antropolojinin, siyaset biliminin, ekonominin kurucusu da aynı ekiptedir. Bunlar yeni dünya düzeni için bir zemin kurmuşlar, biz de bu zemin üstünde oturuyoruz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 9

Kullandığımız kavramlar... Bakın, bir sayın büyüğümüzün konuşma metnini aldım ve bu metni analiz ettim, metinde geçen kelimelerin doğum tarihlerini çıkardım. Bugüne ilişkin ne varsa doğum tarihi 1983 ve sonrası; ölü, cansız olan, geçmiş olan ve şu anda işimize yaramayan ne varsa 11'inci yüzyıldan başlıyor kelimeler. Bizim artık gerçekten bir oturup düşünmemiz lazım. Bürokrasiyi yürüterek, "Biz iş ve işlemleri sürdürüyoruz." diyerek bir derinlik kazanamayız. Çocuklarımız inanılmaz yüzeysel çocuklar ve asla şey değil ve bu hareket, duygu ve düşünce merkezinin dengesi içinde büyümüyorlar, tek taraflı büyüyorlar. Benim 10 metrekaire bahçem var, 1 metrekaresini ha bire suluyorum, 9 metrekaresi boş çocukların. Niye? Uyduruk bir sınav sistemi için. Bizim 5 bin çocuk için gösterdiğimiz bir hedefe 2 milyon çocuk koşturuyor, diğer, geri kalan 1 milyon 900 bin küsur ya da 2 milyon çocuğu ben niye yoruyorum durup dururken, niye bunların şahsiyetini öldürüyorum? Gerçekten ciddi bir problemimiz var bizim ama inanın bu şeyle ilgili değil yani bir partiyle, bir görüşle, bir kurumla, bir kuruluşla ilgili değil; bu insanlığın genel sorunu ve Türkiye'nin de genel sorunu. Ve tek şeyim yani şu andaki çabamın tek nedeni dünyaya bir yanıt çıkacaksa bu topraklardan çıkacak, bunu çok bilerek söylüyorum, çok inanarak da söylüyorum.

BAŞKAN – Bu söylediğimize ben çok inanıyorum, katılıyorum.

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Şimdi, dolayısıyla bizim bu tür rutinleri... Gemimiz açık denizde yüzüyor, tamam bir iş yapacağız, yarın çocuk orada oturuyor, bir iş yapacağız, bunları yapalım, bunları yapmayalım demiyorum ama burası yüce Meclis, burası başka bir çatı. Bu çatının görevi bürokrasiyi yürütmek değil, bu çatının görevi vizyon vermek, bu çatının görevi dünyaya bir mesaj vermek ve bu Meclis de bunu geçmişte göstermiş, şimdiye kadar da gösterdi bence.

Dolayısıyla çözüm nedir, biraz ondan bahsedeyim. Çözüm şudur: Bir defa insanı biçimlendirilecek, formatlanacak bir şey gibi görmemek. Yani bir öğretmen bir çocuğun hayatına dokunuyor ve onu değiştirmeye çalışıyor. Bu nasıl bir cesarettir, bu nasıl bir iddiadır, bir çocuğun hayatını çiziktirmek? Beyoğlu'nda bundan on sene kadar önce bir 90 yaşında bir öğretmeni bir şey söyledi, dedi ki: "Siz böyle bir cesareti, iddiayı nereden buluyorsunuz, çocuğun hayatını değiştirmekle, oynamakla onun hayatıyla? İçinizde ilham yoksa, heyecan yoksa, cesaret yoksa böyle bir şeye kalkışmayın ve hemen istifa edin." dedi. İnanın ilham, cesaret ve iddia, heyecan yok öğretmeniimizde. Dolayısıyla bizim bu çocuklar üzerinde yaptığımızı düşünmemiz lazım. Benim temel önerim şu: Ben bu mizaç denilen "temperament" denilen bir kavram üzerinde çalışıyorum ve 5 yaşından itibaren, 4 yaşından itibaren çocukları tanımak, öğretmenleri tanımak, insanı tanımak, onun hamurunda çamurunda ne varsa buna göre bütün sistemi yönetmek, kim evlenecekse, kim flört edecekse, kim ciddi bir şey düşünüyorsa bunların uygun olup olmadığını ya da ne yaparlarsa daha uygun olur çok somut bir biçimde gösterme imkânımız var. Çok somut bir biçimde şimdiki gibi uyduruk Batı pedagojisiyle danışmanlıktan, evlilik terapisinden bahsetmiyorum, gerçekten samimi, içten bir danışmanlıktan bahsediyorum çünkü bir yol haritası var önümüzde. 50 bin küsur denek üzerinde üstünde yaptığımız klinik çalışmaları var, çeşitli saha çalışmaları var ve bir evliliğin daha uzun sürmesi için ne yapılması gerektiğine ilişkin çok net çalışmalar var elimizde, klinik tecrübeler var. Bütün bunlarla ilgili bir okul sisteminde, bir ev sisteminde, bir aile sisteminde bütün bunlarla ilgili birçok şey yapmak mümkün, biz bunu kendi çapımızda pratik olarak yapıyoruz ama ben artık, bu Batı'dan tercüme, eğitim fakültelerinin, başka sosyal bilimlerle ilgili fakültelerin sürekli tercüme yoluyla yaptığı şeyden bıktım. Asla tek bir kuram yoktur. Bakın, ben son altmış yetmiş seneyi söyleyeyim size. Tek bir teori yoktur, tek bir teori sosyal bilimlerle ilgili. Tek bir kavram yoktur, bana bir tane kavram söyleyemezler şey olarak. İstisnai birkaç tane var, onlar da çok yurt dışıyla bağlantılı şeyler olduğu için söylüyorum.

BAŞKAN – Orhan Türkdöğen Hoca rahmetli olursa o da çıkmayacak zaten, o çıkardı gitti, iki tanesini sosyolojiye kattı, o kadar.

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Sabri Ülgener, Orhan Türkdöğen gibi, Yılmaz Özakpınar gibi birkaç isim var.

BAŞKAN – Onun dışında yok.

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Onlar da geçmişin bakiyesi olan insanlar yani yeni kuşağın eseri değil.

Onun ötesinde -hemen özetliyorum, bitiriyorum- şunu söylemek mümkün: Hani bir sene eğitim fakültelerinde araştırma yapılmıyorsa, makale yazılmıyorsa çocuk ne kaybeder, öğrenci nasıl zarar görür, veli nasıl zarar görür, eğitim sistemi nasıl zarar görür? Hiçbir zarar görmez çünkü bunun sahayla teorisi arasındaki bağlantı yok, bu bambaşka iki şey yani uyumsuz olan iki organ. O sebeple -bizim hiç böyle, artık konuşma zamanı geçti ve bence yapma zamanı geldi- biz bilmek, yapmak ve olmak arasındaki dengeyi kurmak zorundayız. Biz "Çocuklar bilsin yeter." diyoruz, sınav sonuna kadar bilsin. Bilmenin ikinci aşaması yapmak aşamasıdır, üçüncü aşaması da -o çok daha üst bir aşama- olmak aşamasıdır. Eğitim sisteminin böyle bir vizyonu olmazsa ki, bizim böyle bir şeyimiz de var yani tarihsel "background"umuz da var çünkü 1900'lü yılların başında, 1800'lü yılların sonunda, cumhuriyetimizin başında dünyadaki en popüler eğitim teorileri neyse günlük olarak, güncel olarak bizim buradaki hocalarımız onlarla tartışıyorlarmış ve cevap yetiştiriyorlarmış: "Bu böyle olmaz, bu böyle olur." diye. Biz bunu bir süre sonra yapamaz hale geldik. Bunu ben sadece istihdam ediyorum yüce heyetinizden, bu meselenin günlük tarafı başka bir şey, bir de kadim tarafı var, bu kadim tarafıyla ilgili bir şey yapmak icap eder.

Teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Hocam, çok teşekkür ederim.

Hepimizi beynimizin çatından vurdunuz, alnımızın ortasından kurşun yemiş gibi olduk. Yani söylediklerinizin hepsinin altına imza atıyorum, kişisel görüşüm bu benim ama bu tabii, bir tek toplantının konusu değil, buna ciddi kafa yormamız gerekiyor. Yalnız bu Meclisten başlanacak dediğiniz inancınızı pekiştirmek istiyorum kendi adıma, bunu nasıl yapacağız konusu önemli bir konu.

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Müfredat buranın konusu efendim yani siz, burada bu tür bir çalışmayı öngörüyorsunuz ve bütün bunların hani çok da yararlı olmayacağı inancındayım yani en iyi şekilde yapsak Finlandiya'nın durumuna geliriz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 10

BAŞKAN – Tabii, yani ölçünün burada akademik başarı olmaması konusunda hemfikirim yani çocuğun dediğiniz gibi davranışını değiştiremiyorsanız, onu iyi bir insan... Ya da hep söylediğimiz bir şey Komisyonda, hep haklar konuşuluyor ama o hak ve görev dengesini hayatında kuramıyorsa insanları o insanları hem mutsuz ediyoruz hem çatışmanın ortasına hazır bomba gibi bırakıyoruz yani hak ve görev dengesi olmayışı, ego patlaması dediğiniz noktalar, bunların her birini ayrı ayrı konuşmamız ve çalışmamız gereken konular.

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Bütün bu çocukları tanımak için bahsettiğim model kullanılabilir çünkü yürüyen bir iş bu, yapılan bir iş, çocuk tanımaya çalışıyoruz. Boşanmalar devam eden bir iş, aileler mevcut olan bir iş yani bütün bunları söylerken somut ve hemen yarın başlanacak tarafını da somut olarak anlatmaya çalıştığım için...

BAŞKAN – Aslında sadece biraz istişare edelim ama sizinle ayrıca bir görüşme yapma ihtiyacımız var, sizin de vaktinizin uygun olduğu bir zamanda bunu ayrıca tartışmak isterim, üyelerimizden de katılmak isteyen olursa.

Şeyi sormak istiyorum, hazır dediğinize mesela ASDEP'e uyarlayabilir miyiz Ali Bey, şu an Aile ve Sosyal Bakanlığının aile sosyal destek projesi diye bir projesi var, her eve bir sosyal destek uzmanı verecek aile hekimi gibi, 500 aileden, 1.000 aileden sorumlu bir uzman olacak. Çocuğu tanıma, bireyi tanıma dediğiniz programı mesela ona entegre etmek olabilir mi?

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Tabii ki, çok daha iyi, hemen olur yani hiç şeyi yok, pratiğimiz var çünkü çok uzun süredir hastanelerde, okullarda çalışıyoruz.

BAŞKAN – Bunu mesela bir şey olarak ifade edelim.

ALİ ÖZKAYA (Afyonkarahisar) – Sayın Hocama...

BAŞKAN – Buyurun Ali Bey, açıyorum mikrofonunuzu.

ALİ ÖZKAYA (Afyonkarahisar) – Tabii, sağ olun Sayın Hocam. Az önce Sayın Başkanın dediği gibi sistem altüst oldu, doğrular bazen sistemi altüst yapıyor. Bizim sistemimiz hep akıl eğitimi üzerine, maalesef kalp ve ruh eğitimi eksik.

Şimdi, müfredatı değiştirmeden, geleneksel irfan merkezlerimizin de çalışmadığı bir ortamda kalp ve ruh eğitimini nasıl sağlayacağız?

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Soru mu efendim?

ALİ ÖZKAYA (Afyonkarahisar) – Soru.

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Soru şu efendim: Bakın, bir...

ALİ ÖZKAYA (Afyonkarahisar) – Nasıl sağlayacağız, yöntem ve usul nedir?

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – TRT eski bir radyo veriyor, nostaljik bir radyo veriyor.

BAŞKAN – Nostaljik bir radyo, evet.

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Şimdi, nostaljik radyo nostaljiktir yani bizim geçmişte kullandığımız araçları bugün tekrar kullanmamız fonksiyonel olmaz. Bizim bugün için bir değer üretmemiz icap ediyor ve yeni versiyon birtakım kurumlar, kavramlar üretmemiz gerekiyor. Bunun önünü açmak için hani üniversitelerin bir defa bu kopyacı tavrından geçmesi gerekiyor. Sizin söylediğiniz şey başlangıçta bir medeniyet tarifi yapmaktan geçer. Medeniyet dediğiniz şeyi biz maalesef bir İslam medeniyeti ya da bölge medeniyeti gibi düşünüyoruz. Medeniyet tarihine baktığımızda dünya tarihinde her zaman baskın bir medeniyet olmuş, o hâkim medeniyetin kendi deveranı da belli bir süre sonra dönmüş, sonra yeni bir medeniyet çekirdeği hayata geçmiş. Bizim şu anda kendimiz için bir şey düşünmemiz lazım, bizim insanlık için bir şey düşünmemiz lazım ve böyle baktığımızda da bu meseleyi geçmişteki kavramları, kelimeleri bugün kullanarak çözemeyiz. Bunun yeni yolları var, sadece fitratı, daha doğrusu insan doğasını takip ettiğimizde -ki bunun yolu yani yaradılıştaki o mizacın hizasını takip etmektir- bunu yaptığımızda bir şey yapmayın zaten, yetişkinlerin bu kadar müdahaleci olması inanılmaz olumsuz bir şey. Ya, biz çocuğu 2 yaşında, 3 yaşında biçimlendirmeye çalışıyoruz yani onun içindekini desteklemektir önemli olan, ona dışarıdan bir şey vermek değildir ve bu okumalarımızı gerçekleştirdiğimizde emin olun hiç sessiz, sakin bir şekilde yarın Türk eğitim sisteminin dönüştürülmesiyle ilgili bir şeye başlanabilir. Bunu çok bilerek söylüyorum ve üç sene ben Talim Terbiyede çalıştım, Başkanlık yaptım ve küresel sistemi, makro ve meta sistemleri tanıma fırsatım oldu. Türkiye ne yapabilirle ilgili, Türkiye bütün insanlarını kucaklayarak bir şey yapabilir, temsil kabiliyetini ne kadar yükselirse bir toplumun eğitiminde o kadar hakikatle alakalı olur. Biz sadece bir dünya görüşüne göre bir hizbe göre, efendim, bir gruba göre bir eğitim sistemi düşünemeyiz. Bu topraktaki her bir çocuk benim çocuğumdur ve onu kucaklayarak bir şey yaptığımızda temsil kabiliyetim yükselir. İnşallah uygun bir vaktinizde bunun teknik prosedürünü paylaşabiliriz.

BAŞKAN – Hocam, bir programınızda, sizin de uygun olduğunuz bir zamanda ayrı bir toplantı yapmayı ben arzu ediyorum, gündem dışı. Yani şimdi Komisyonun gündemi...

ALİ ÖZKAYA (Afyonkarahisar) – Sabah erken kahvaltı yaparak önü açık bir toplantı yapalım inşallah.

BAŞKAN – Tamam, çok teşekkür ediyorum Hocam, sağ olunuz.

Buyurun Sayın Ergün Bey.

ERGÜN TAŞCI (Ordu) - Evet, şimdi öncelikle Hocam, çok teşekkür ediyorum. Geçmişte Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı yaptığı dönemde de yakinen çalıştık beraber.

Şimdi, Hocam, yani uygulamanın içinde de oldunuz ve yıllar çok hızlı geçiyor ve kendi alanınızda güzel çalışmalar yapıyorsunuz ama Türkiye'nin değişim ve dönüşüm, zihniyet değişimi ihtiyacı var. Buna ilişkin tespitler ortada da tedaviyle ilgili aşamadığımız temel sorunlar nelerdir yani hem vakit sorunumuz var hem gerçekten iletişim çağı hızla ilerleyince daha fazla işimiz zorlaşıyor, dolayısıyla yurt dışında da Türk toplumuna ilişkin inceleme yaptığımızda orada daha başka sorunlar var. Bu bağlamda bu

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 11

alandaki çalışmaların bütüncül anlamda derhâl masaya yatırılması lazım. Uygulamada yani az önce ifade ettiğiniz gibi uygulamada ne tür açmazlarımız var? Belki bunu paylaşmak için çok kısaca bir iki bir şey söylerseniz...

BAŞKAN – Çok kısa bir soru sormadın ama yani öyle bir soru sordun ki şimdi...

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Müsaade ederseniz bunu şeye bırakalım.

BAŞKAN – Sorunun ağırlığına çok kısa cevap nasıl olacak?

PROF. DR. ZİYA SELÇUK – Bunu diğer konuşmaya bırakalım müsaade ederseniz ama bir cümleyle şunu söyleyeyim: Temel probleminiz yani bir cümleyle hasta ile operatör aynı kişi. Temel sorun şimdilik bu yani, teknisyen ve bürokrat anlamında söylüyorum, hasta ile operatör aynı kişi.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Hocam, sağ olunuz.

Evet, devamı gibi olacak gibi biraz, onun için Sayın Nazan Akın'a söz vereceğim.

3.- İDV Bilkent İlköğretim Okulu Müdürü Nazan Akın'ın, toplumsal değerlerin müfredatta ve sosyal etkinliklerde nasıl ele alınması gerektiği hakkında sunumu

İDV BİLKENT İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ NAZAN AKIN – Herkese merhaba.

Sosyal Hizmetlerde on iki yıl çalıştım. Biraz önceki sunumu dinlerken hatırladım o dönemleri de. Bugünkü gelişmeler gerçekten güzel. Sekiz yıl Millî Eğitim Bakanlığında çalıştım, şu anda da bir özel okulda... Daha öncesinde psikolojik danışman olarak çalışıyordum, psikoloğum, şu anda da bir yöneticilik deneyimim var. Gerçekten farklı deneyimler kazanmış biri olarak kendimi görüyorum. Ziya Hocamın konuşması gerçekten çok güzel, daha önce de çok kereler dinledim. Bugün konuşmamız gereken en önemli konu bence de eğitim. Çünkü eğitim sorunu çözüldüğünde toplumsal olarak iyi bir düzeye geleceğimize inanan bir kişiyim.

İlk soru, aile gibi toplumsal değerlerin okul öncesinden ortaöğretime kadarki müfredatta ve sosyal etkinliklerde nasıl ele alınması gerektiği sorusuydu. Bununla ilgili Ziya Hocanın düşüncelerini özetleyen bir sözle başlamak istiyorum. Bir okul hayata hazırlık olmamalı, doğrudan hayatın kendisi olmalıdır çünkü çocuklarımızı geleceğe hazırlarken onları ayrı ve izole bir parça gibi düşünmememiz gerekiyor, hayatın gerektirdiği her nokta okulda deneyimlenmeli, yaşanmalıdır. Kendi okulum bunları yapmaya çalışan bir okul, oradan da birkaç örnek paylaşacağım.

Eğitilmiş insan, -biraz önce paylaştı yine Hocam, sadece bilgi odaklı bir eğitim üzerinde çalışıyoruz- aslında yapmayı ve birlikte yaşamayı öğrenen kişidir. Bilme de onun bir parçasıdır çünkü bilen insan da güçlüdür ama bilgi tek başına yetersizdir, onu kullanmamız mutlaka gerekiyor. Bu üç özelliğe sahip kişi eğitilmiş insandır.

Okullardaki eğitimler çocukların gerçekten çok iyi bir hafıza geliştirmesini gerektiriyor ama asıl ilgi duyan, çocuğun ilgisini çeken eğitim sisteminde ilgisi doğrultusunda bir yaklaşıma sahip olmamız gerekiyor tüm eğitimciler olarak. Biraz çocukları zorlamamız gerekiyor çünkü çok akıllı çocuklar ama maalesef çocukların yüzde 80'i boş işlerle uğraşıyorlar. Anlamlı parçaları öğrenmeleri gerek, çocuk için mutlaka anlamı olması gerekiyor, belki 100 tane bugün 12'nci sınıf öğrencisi türev problemi çözüyor ama onu nerede kullanacağını sorsanız hiçbirisi bilmiyor. Bunlar üzerinde çalışan bir çocuk, böyle bir ortamda çalışan çocuk bulunduğu ortamı sever, ilgi duyar ve çalışır, yapabilir, yaptığına güvenir, yapamadığında tekrar çözüm yolları arar.

Toplumsal değerlerden çok fazla söz ediyoruz, Millî Eğitim Bakanlığının da yürüttüğü bir proje var. Çocuklarımızın ne hissetmesini istiyoruz, burada uzun bir liste var, bunların hepsini çocuklarımızda görmek istiyoruz. Bunları tek tek okumayacağım ama bu özellikteki bir çocuk gerçekten toplumsal olarak ailesi açısından baktığımızda ya da geleceğe bir iz bırakacak çocuktur diyebiliriz.

Bu yapıyı nasıl kazandırırız, bizim sorumlumuz bu zaten. Çocuğun yaşamında gerçek dünya deneyimleri oluşturmamız gerekiyor, bütün okul yaşamı çocuğun deneyim kazanabileceği, bir sırada oturarak değil, okulun her ortamını yaşayarak kullanacağı bir sistemde olması gerekiyor çocukların. Bunları yaptığında, az önceki ilk sunumda bahsedildi, dikiş diken bir çocuğu yetiştirmek, böyle bir deneyimi kazandırmak zor değil. Bir yemek yapmayı kazandırmak zor değil ve bu çocukların hayatı boyunca yemek yediğini biliyoruz, bunları öğretebiliriz, küçük yaştan itibaren öğretebiliriz. Bunları kazandıracak ortamları dizayn etmemiz gerekiyor. Grupla çalışma bir çocuğun en önemli ihtiyacı, gerçekten çok fazla yetişkinler içerisinde kalıyor çocuklar. Gruptan öğrenecekleri şey çok daha fazla. Bizlerin de öyle, biz de şu anda bir grup etkileşimi içerisindeyiz gruptan öğrenebileceğimiz şey çok daha fazla, çocuklar da öyledir. Bir çocuğa istediğiniz değeri kazandırmaya çalışın, arkadaşının tek bir sözü yeter, tek bir deneyim onun kazanmasına destek olur. Hem grubun üyesi olarak öğretici olmalıdır hem öğrenen olmalıdır, her ortamda çocukların çocuklarla bir arada kalmasını sağlayacak, sadece rehberlik edecek yetişkinlere ihtiyaç olduğunu düşünüyorum. Öğrencilerin ne yapmasını istiyorsak ona uygun deneyimler kazandırmamız gerekiyor. Bizler gerçekten dinlemek konusunda çok zorlanan kişileriz, hepimiz biliyoruz, çok uzun dinlemeler son derece zor ama çocukların hep dinlemesini, yetişkinleri dinlemesini istediğimiz bir dünyada yaşıyoruz.

Toplumsal önemi olan değerleri ayrı bir ders gibi ele almak -bunu Ziya Hoca çok güzel anlattı, ben tekrar dönmeyeceğim- ayrı bir şey olarak düşünmek son derece itici ve o değerlerin çekiciliğini azaltan bir durum. Çocuğun yaşamına çok dolaylı ve doğrudan bir bilgi olarak sunmamamız gerekiyor, sadece hissettirmemiz ve kendi davranışlarımızla modellememiz gerekiyor.

Öğrencilerin düşünceleri, eylemleri, duyguları hakkında kendilerini değerlendirecekleri fırsatlar yaratmalıyız. Hepimiz hatalar yapan kişileriz, bunlar hakkında konuşmaları gerekiyor, öğrenme süreçleri hakkında konuşmaları gerekiyor, yaptıkları davranışlar hakkında onların konuşmaları gerekiyor. Hiçbir kişinin yaptığı davranışla ilgili bizim yargılamamıza ihtiyacı yok, kendisinin kendisini değerlendireceği sistemlere ihtiyaç duyuluyor.

Öğrenilecek konular hakkında öğrencinin söz sahibi olması gerekiyor. Müfredatları hazırlayanlar çoğunlukla yetişkinler, çocukların fikirlerini alarak oluşturacağınız müfredatlar eğitim açısından çok önemli bir gelişmeye zemin hazırlayacaktır.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 12

Öğrenme sürecini sürekli değerlendirmemiz gerekiyor, çocuğun gelişimini sürekli değerlendirmemiz gerekiyor ama bizlerin değil, kendilerinin. Bunu yapmaktan hoşlandın mı, sence nasıl bir deneyimdi, bir dahakine neyi değiştireceksin, nasıl olmasını istiyorsun, burada iyi giden neler vardı, hoşlanmadığın neler vardı? Sürekli olarak çocuğun kendisini değerlendireceği şekilde sorgulamalar yapmamız gerekiyor, doğrudan bir bilgi, son derece çocuklara itici geliyor ve eğitim ortamından hızla uzaklaştırıyor.

Sorunlar hayatın her noktasında var, sorun çözücü öğrenciler yetiştirmemiz gerekiyor, çocuklar yetiştirmemiz gerekiyor, sorun çözemeyen birisinin yaşamda başarı, duygusal başarı da sağlaması son derece zor.

Öğrenciler iyi bir seçeneğin kendilerine dayatılmasıyla değil, kötü bir seçim yapıp onun hakkında dönüşümlü düşünerek daha fazla şey öğrenirler, bunu hepimiz deneyimlemiştir. Her olayın iki olası seçeneği vardır, bunlar ağırlıklı olarak göz ardı edilir, yetişkinler olarak kendi doğrularımızı söylemek ve paylaşmak eğilimindeyiz hepimiz ama çocukların hata yapmasını sağlamak bir yetişkin için daha iyi bir yetişkin olma özelliği kazandırır.

Akran etkileşimli öğrenmeyi de temel bir strateji olarak kullanmalıyız çünkü akrandan akrana gelen geri bildirimlerin duyulması çocuk açısından duyulması son derece kolaydır çünkü onlar arkadaşlarını seviyorlar, hepimiz sevdiğimizimizden daha kolay öğreniyoruz.

Öğrencilerin kendi yeterliliklerini kullanabilecekleri deneyim alanları oluşturmak. Aşağı yukarı bütün çocuklar belirlenmiş standart alanlarda çalışıyorlar ama kendi yeterlilikleri konusunda, potansiyelleri konusunda belki farkındalıkları olan çocuklar var ama bunları kullanmak konusunda uygun ortamları yok, bu deneyimleri mutlaka sağlamak zorundayız eğitimciler olarak.

Geliştirici geri bildirim sürecini öğretmenliği ve öğrenmenin en önemli yapısı haline getirmek. Sürekli notlarla değerlendiriyoruz çocukları. 2 milyon kişiyi, az önce Ziya Hocamın söylediği gibi, üniversite sınavında 2 milyon öğrenciyi baştan sona bir sıraya koyuyoruz, bütün öğrenciler 100.000'inci, 27.000'inci, 8.000'inci oldum diye kendilerini tanımlıyorlar. Bu gerçekten kişilik açısından çok incitici.

Sadece besleyici bir geri bildirim sürecine ihtiyaçları var. Onlar da dönüşümlü düşünme dediğimiz, bizim okulda çok fazla kullandığımız bir sözcük. Neyi iyi yapıp neyi iyi yapamadığını öğrencinin kendi dilinden söyletmemiz gerekiyor.

Kişisel sorumluluk almayı önemseyen yaklaşımlar geliştirmeliyiz. Sorumluluklar, -biraz sonra üniversite öğrencilerimiz de paylaşacak- kişiyi çok geliştiriyor, öğrenmeyi çok kolaylaştırıyor, sorunlara duyarlılığımızı çok artırıyor. Bunları duymak yetmiyor, içinde çalışarak ancak geliştirebiliriz.

Tüm karar alma süreçlerinde öğrencilerin, yetişkinlerin karar alma oranlarını belirlememiz gerekiyor. Her ortamda -belki burada bir öğrencinin olması gerekiyor- bulunduğumuz her noktada bu işin sorumlusu kim ise onların da karar verme süreçlerinde bulunması gerekiyor.

Sınıfı iletişim becerileri için temel bir ortam görmek gerekiyor. Öğretmen eğitimi burada çok önemli; bir saygı kültürünü oluşturmak, bir eğitim ortamının en önemli, geleceğe ilişkin özelliği olması gerekiyor.

Öğretmen yeterliliklerimizi artırmamız gerekiyor. Bundan çok bahsettik. Bütün programlar on-line üzerinden yürütülebilir, şu anda gerçekten dünya bu açıdan çok zengin bir kaynağa sahip ama öğretmenlerimiz, maalesef, o dört yıllık öğretmenlik eğitiminden sonra doğrudan alana geçiyorlar ve alandaki uygulamalar neyi gerektiriyorsa onu yapıyorlar. Çok gelişmeye açık öğretmenler ve kişilikler var ama bu bizim öğretmenin inisiyatifine bırakabileceğimiz bir konu değil, sürekli gelişimi sağlamak yönetimin görevi diye düşünüyorum.

Aile eğitiminin tabii ki iletişim açısından etkili bir parçası, her zaman sistemin içerisinde tutmamız gerekiyor. Öğrenim sürecini ve öğrencinin süreçteki etkin rolünü hem öğrencilerin hem de velilerin görebileceği şekilde şeffaflaştırmamız gerekiyor. O hafta içerisinde öğrenilenler, üzerinde durulan konular her ailenin bilmesi gereken konular olmalı, gelecekte öğreneceklerini dahi bilmeleri gerekiyor.

Bireysel farklılıklara değer veren, farklılaştırılmış eğitimi uygulayan sistemler oluşturmamız gerekiyor. Gerçekten zaman açısından çok emek ve süre gerektiren programlar ama bunlar öğrencinin en önemli ihtiyacı çünkü tüm insanlar birbirinin aynı değil, farklı özellikler, her kişi eşsiz, bu bilinçle yaklaşmak gerekiyor çocuklara. Standart testler yerine öğrencinin neyi yaptığını, hangi davranış ve hangi duyguda olduğunu, hangi bilgiyi, hangi kavramı ne şekilde kullandığını gösteren değerlendirmeler kullanmamız gerekiyor.

Rehberlik faaliyetleriyle ilgili bir soru vardı yönetilen. Rehberlik faaliyetleri okulda çocuğun yanında kişilik gelişimine destek olan sistemlerdir. Okullar -aslında belki hani burası benim bunları paylaşmak için çok iyi bir ortamım diye düşünüyorum- toplumun bir merkezi olarak düşünülebilir, -ki bu modeller denenmiş- okulda her şey çözülebilir çünkü okul çocuğun aşına olduğu bir yerdir, elinden tutularak farklı dersliklere, farklı spor ortamlarına, farklı görüşleri alınması gereken kişilere, psikologlar gibi, psikiyatrlar gibi ortamlara gidiyorlar ya da bazı engel gruplarında olan öğrenciler var, onlar özel eğitim merkezlerinden destek alıyorlar. Bütün bu sistemi okul çatısı altında toplamak çocuğun kendini güvende hissedeceği ama her türlü yardıma da ulaşabileceği bir merkez haline gelebilir. Okullarda şu anda öğretmenler, çocuklar var, ailelerin de göreceli olarak kısmi bir katılımı var ama bunun dışındaki bazı sistemler, sağlık sistemleri de okula entegre edilebilir. Bu bir model olarak kurulabilir çünkü bir psikoloğa dışarıdan gitmekle okul içerisindeki bir psikologla çalışmak arasında çok büyük fark var. Yüzünü gördüğü, aşına olduğu, tanıdığı birisine güven duyması çocukların son derece kolay. Bu nedenle rehberlik çalışmaları bu bakış açısıyla son derece önemli çünkü çocuğun kimlik gelişimi dediğiniz en önemli yapısı, geleceğe hazırlama kısmında rehberlik hizmetleri etkin rol alıyor.

Genel hedefleri burada özetlenmiş. Bunlar son derece teorik bilgiler ama kişinin kendi hakkındaki duygusu, düşüncesi, yetenekleriyle ilgili yargıları var, hepimizin var. Biz neyi yapıyoruz, ben nasıl biriyimin cevabı bizim içimizde saklı. Bunu sağlayan dışarıdaki yüzler, çocuklar için başkalarının yüzleri ve geri bildirimleri bunu sağlıyor. Bu algıyı oluşturan yapıyı rehberlik birimi

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 13

çalışabilir ve bu algıyı olumlu hâle getirebilir ve zor bir şeydir çünkü küçük yaşlarda şekillenir, bir temel yapı oluşturulur ama okul yaşamında iyi ve çok iyi dizayn edilmiş yaklaşımlarla çocuk kendiyle ilgili düşüncelerini, yargılarını, yeteneklerini keşfedebilir, geliştirebilir ve çalışabilir.

Kimlik dediğimiz bizim kendimizle ilgili temel yapımız. Biz kimiz? Bu okullarda bütün gelişim çağında oluşur; fiziksel, duygusal, bilişsel, toplumsal sağlığı ve gelişimi kapsar. Bir çocuk okul öncesinden başlayarak üniversitenin sonuna kadar bu kimliği hakkında düşünür taşınır, bazı yargılara varır, kendiyle ilgili bir yol çizer. Bu yol çok destekleyici ortamlarda –görürsünüz- çok iyidir, çok iyi noktalara gider, sürekli gelişen ve ilerleyen bir çocuk görürsünüz; destek kaybı olan çocuklar aile yaşantılarında da defektleri olan öğrenciler için ise birçok yetenek çöpe gider ama rehberlik birimleri bu açıdan çok kilit bir role sahip olabilir, bir anahtar görevi yapabilir.

Kimlik gelişimindeki en önemli konular değişimle baş edebilmek, zorlukla baş edebilmek. Karmaşık çünkü gelişimsel olarak çocuğun küçük yaşlardaki ihtiyacı farklıdır, büyüdüğünde farklıdır; bu farklılıkları fark eder, ihtiyaçlarını fark eder, toplumda öz değer kavramımızı nasıl etkileyebileceğini çözümler, bir kişinin kimliğinin çeşitli yönlerini simgeler; maneviyat, giyim, süsleme, kişisel tutumlar, yaşam tarzı, ilgi alanları ve etkinlikler yoluyla nasıl ifade edebileceğini belirler. Bu artık sosyal yaşama doğru ilerleyen bir yoldur, pek çok konuyu fark etmeye başlar. Varsayımların nasıl yanlış anlaşılmalara yol açabileceğini çözümler. Bunlar rehberlikle yürütülecek çalışmalardır. Sıkıntılarla baş etmek için bazı stratejiler ve çözümler kullanır. Ki herkes, bu çözümlerin, kendi bulduğu çözümlerin doğru olmadığını bir başka kişiden öğrenerek çok iyi yollar geliştirebileceğini mutlaka deneyimlemiştir. Kültürler ve bakış açıları arasındaki farklılıkları kabul eder ve bunların değerini anlar. Tek bir doğruya inanmamayı bu yolla öğrenebilir. Kendi sağlığını korumakla ilgili beceriler kazanır.

Burada teorik olarak pek çok bilgi var ama en önemlileri bunlar. İlişki kurmak, başkalarına yardım etmekle ilgili deneyimler kazanır. Kendine söylediği öz konuşmalarını, kendiyle ilgili, algılarıyla ilgili olarak da düşünme sürecini bir rehberlik servisinde yürütebilir. Bir yeterlilik duygusu kazanır, bu yapıyla bir yeterlilik duygusu kazanır. Okul bir sistemdir, bu sistemin ayrılmaz bir parçasıdır rehberlik hizmetleri. Burada aslında psikolog ve işte dediğim gibi psikiyatru, psikolog, rehber uzman desteği bir arada sağlanırsa çok daha iyi yol alır diye düşünüyorum.

Yaşam becerileriyle ilgili yine pek çok beklentimiz var çocuklardan. Güvenli bir yaşam ilkesini çocuk bu sistemden yararlanarak öğrenir. Biliyoruz ki çocukların bağımlılık sorunları var, çocukların uygun olmayan arkadaşlıkları var, çocukların uygun olmayan davranışları var, arkadaşlarına “hayır” diyememe sorunları var. Bu ilkeleri fark edecekleri yer, rehberlik birimi olabilir.

Kendini tanıma, geleceğe yönelimle ilgili çalışmaları burada sağlayabilir. Birçok uygun testler var: Kişilik testleri, mesleğe yönelim testleri bu birimlerde kullanılabilir. Fakat daha önce millî eğitimde uygulanmış çok güzel bir model vardı, ilgi yönelim envanteri. 8'inci sınıfta uygulanıyordu ve buna uygun olarak çocuklar bir mesleğe yönlendiriliyordu ama mevcut sistem bu kurulan sistemi boşa çıkardı. Çünkü orada çocuğun ilgi ve eğilimlerini tespit ettik fakat çocuğu o mesleğe yönlendirmekte çok büyük güçlük çektik çünkü bütün öğrenciler yine aynı sınava girmek zorunda kaldılar.

Boş zaman, çocuklar için çok fazla. Sadece sınavı çok ciddiye alan çocuklar çok fazla soru çözerek zamanlarını dolduruyorlar ama geliştirici deneyimler değil, bir gencin yapması gereken çalışmalar değil. Boş zamanlarını bir de gereğinden fazla boş geçiren öğrenci grubu var. Bunlar, bu kavramı ayırt edemiyorlar. Yani asıl olan çalışma, boş zaman dinlenmek için kullanılan bir süre. Bunu ayırt edemiyorlar. Yine rehberlik birimi bu açıdan öğrencileri destekleyebilir.

Etkileşimi öğrenmesi gerekiyor. Rehberlik biriminin üçüncü ana işlerinden birisi etkileşim. İletişim de diyebiliriz çünkü sürekli olarak hepimiz bir etkileşim ortamındayız ve buraları yönetmek zorundayız. Çocuklar bu sistemlere alışmak durumundalar.

Etkili bir grup çalışması ki okulda da çok fazla kullandığımız bir sistem. Bir kişinin yapabileceğinden çok fazla şeyin yapılmasına ortam sağlıyor. Grup çalışmasında bahsettiğimiz tüm değerler kullanılıyor. Saygı kullanılıyor, iş birliği kullanılıyor, sıra bekleme kullanılıyor; bir işi baştan sona planlama öğreniliyor, planlamanın sonuçlarının paylaşılması öğreniliyor. Bu, bir öğretmenin yapabileceğinden çok daha fazla büyük bir iş olarak değerlendiriliyor. Etkileşimli bir ortamda herkes içsel bir doyum sağlıyor. Hele de bunun sonucunda iyi bir iş ortaya çıkıyorsa bunu çocuklar sağlarsa, yapabilirse, deneyimleyebilirse büyümeyi görüyoruz. Başkalarının fikirleriyle, bakış açılarıyla mutlaka erken yaşta çocukların tanışması gerekiyor çünkü küçük çocuklar genellikle anne babalarının ve maalesef, bugün İnternet dünyasının doğrularıyla hareket ediyorlar ama başka bakış açılarını görmeleri, tanımaları ve onların “Evet, ben de farklı düşünmüşüm.” demeye ihtiyaçları var. Bir arada olmalarının gerekliliğini de bilmesi gerekiyor. Bir arada yaşamak bir kültürdür, saygı gerektirir; bu da okulda sağlanabilir.

“Eleştirel” ve “dönüşümlü düşünme” dediğimiz iki kavram. Bunlar çocuğun dünyasında mutlaka olması gerekiyor. Eğer bu iki yetenek çocuklara küçük yaşta kazandırılırsa bugün yaşanan birçok problemin sonlanacağını düşünüyorum. Çünkü kendi hakkında düşünen, olayları analiz edebilen bir beyin birçok konuyu eleştirel düşündüğünde artıları ile eksileriyle değerlendirecektir. İyi ve kötü çok uç iki kavram ve hiçbir şey tek başına ne iyidir ne kötüdür. Bir olayı değerlendirebilmesi için erken yaşta, –erken yaşta dediğim- 9 yaşta bu düşünce başlıyor, bunu kazandırmamız gerekiyor.

Bir çalışma çözümü için birden fazla strateji çözümü, strateji kullanma çocuklara kazandırılması gereken bir yetenek. Bunların okullarda sadece anlatılması değil, deneyimlenmesi gerekiyor. Her sorunun çözümünde çocukların karşı karşıya gelerek konuşturulması ve sonrası için yine onların kararlar alması sağlanması gerekiyor.

İyi tasarlanmış rehberlik etkinlikleri, duygu düşüncelerin ifade edilmesine destek olur çünkü duygular ve düşünceler ifade edildiğinde yeni bir çözüm alanı oluşmuş olur. Aile ve öğrenci arasında bir köprü oluşturulabilir. Öğrencinin ya da çocuğun küçük yaşta

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 14

kendiyle ilgili oluşturacağı yanlış bir inanç daha farklı bir yola gidebilir, böyle bir şans doğar ve evrensel değerlerin kabulü için olumlu bir kültür oluşumuna katkı sağlar, çözüm yollarını öğretir, ihtiyaçların belirlenmesi için bir veri tabanı oluşturur. Çünkü çocuklardan gelen ihtiyaçlar ve çocuklardan gelen geri bildirimler yetişkinlerin hareket alanını sağlar, gideceği yolları belirler. Çocukların yeteneklerini keşfetmesini sağlar, anne babalara bir farkındalık yaratır.

BAŞKAN – Toparlayabilir miyiz Nazan Hanım?

İDV ÖZEL BİLKENT İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ NAZAN AKIN - Tabii, tabii.

Son olarak medyayla ilgili, medya artık çocukların ve ailelerin dünyasını şekillendiren bir konuma geldi, bunu artık hepimiz biliyoruz ve çok karışık bir sistem. Burada anne babalar için ne yapılabilir diye, bir soru vardı. Bunun için de yapılabilecek şey: Anne baba olmadan önce ya da gebelik döneminde uzun bir zorunlu eğitim. Belki bugün yaşanan pek çok sorunun çözümüne destek olacaktır. Eğitim zorunluluğu gerekiyor dokuz ay boyunca. Sosyal güvence sistemlerinin çok iyi olması gerekiyor. Çocuk sahibi olmak iyi bir eğitim ve sağlık güvencesi gerektiriyor, her aile için. Bunların iyi ele alınması gerekiyor. Okul öncesinin zorunlu eğitim sistemine alınması çok büyük bir başarı olarak değerlendiriyoruz. Bu süreç ailelerin eğitimi için de bir fırsata dönüşebilir.

Medyadan, İnternet'ten uzaklaşmak söz konusu değil ama ne yapıldığının çok iyi bilinmesi gerekiyor. Bununla ilgili çocuklar bizden çok fazla ileride. Yapamayacakları, şifresini kıramayacakları hiçbir şey yok. Sadece eğitime ihtiyaçları var, sınırlanmaya ihtiyaçları var ve bir özgürlük alanının tanınmış olmasına ihtiyaçları var. Tanınma ihtiyacı –bu araştırma sonuçlarıyla belirlenmiş, buradaki pek çok kişi biliyordur- fazla olan kişiler İnternet ortamını ve sosyal ağları daha fazla kullanıyorlar. Aile iletişiminin daha iyi olduğu noktalarda bu ihtiyaç azalacağı için İnternet kullanımında daha sağlıklı kullanım görülebilir.

Tehlikelerden korunma sistemleri var, yazılımlar. Bunları ailelerin çok iyi bilmesi ve bu yazılımları hazırlayan kişilerin eğitimler vermesi gerekiyor. Ailelerin bunların çok iyi biliyor olması gerekiyor. Çocuklarının üye oldukları bütün web sayfalarına ailelerin de üye olması bir şekilde kontrolü sağlıyor. Avustralya'dan bir uygulamadan bahsediliyor. Çocuğun girdiği her web sayfası aileye e-mail olarak gönderiliyormuş ama bunun da koruyuculuğu görevli olarak daha az çünkü çocuklar bu sistemi bozabilirler.

BAŞKAN – Ben epey, güvenli sosyal medya kullanımı eğitimi verdim ailelere. Benim de orada önerdiğim de şuydu, tabii Avustralya modelini bilmiyorum ama aile bilmediği mecrada çocuğunu takip edemez. Yani sosyal medyanın bir alanını kullanmıyorsa, kullanma becerisi yoksa ailenin çocuğa yasak getirmesi bir çözüm değildir.

İDV ÖZEL BİLKENT İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ NAZAN AKIN - Evet.

BAŞKAN – O mecrayı bilecek aile, çocuğuna o mecrayı yasaklamasıyla çözemeyecek ama ona bir sınır getirecek. Yani benim 8 yaşındaki kızım Facebook kullanmak istediğinde –arkadaşlarının hepsinin var çünkü- “kullanma” demedim ama dedim ki: Kişisel fotoğrafını koyamazsın, profil fotoğrafını işte, her gün, her şeyini paylaşım... Birtakım sınırları koyduğunuzda siz o mecrayı biliyorsanız, çocuğunuzu kısmi bir özgürlükle bu alanda tutabiliyorsunuz ama bu yasakçı bir zihniyetle olmuyor zaten. Bilmediğinizden de koruyamıyorsunuz çocuğunuzu.

İDV ÖZEL BİLKENT İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ NAZAN AKIN - Gelişimsel özelliklerine göre belli oranlarda sınırlama ve iyi bir eğitim, tabii, güven verici bir iletişimle bunlar sağlanabilir ama gerekli, mutlaka yapılması gerekiyor. Çünkü bunlarla ilgili videolar belki buradaki kişiler izlemiştir. 12 yaşındaki bir çocuğun bir çağrıyla okuldan çıkışı videoya çekilmiş. Yani hiç tanımadığı bir kişinin yanına gitmek, bu kadar İnternet ortamı şu anda güvensiz. Yapılamayacak hiçbir şey yok, işlenemeyecek hiçbir suç yok İnternet'te. Hiç kimsenin bilmediği hatta şu anda bizlerin de kullanamayacağı sistemler var. Bunlar kimlerin yaptığını dahi bulamayacağınız sistemler. Çocukları bu anlamda çok iyi korumak gerekiyor.

BAŞKAN – Ben size şeyi sorayım Hocam. Boşanma aşamasında ve sonrasında okul, çocuğa ve aileye nasıl destek olabilir? Bu tür bir programınız var mı sizin?

İDV ÖZEL BİLKENT İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ NAZAN AKIN - Eğer çiftler sağlıklı bir boşanma sürecinden geçiyorsa çok büyük bir destek gerekmiyor ama çatışmalı bir boşanmaya...

BAŞKAN – Ama ülkemizde çoğu çekişmeli boşanmalar.

İDV ÖZEL BİLKENT İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ NAZAN AKIN - Çatışmalı boşanma sistemlerinde de en iyi sistem bence okul. Okulda bizler neler yapıyoruz? Önce aileden bilginin gelmesini bekliyoruz. Bilgi geldikten sonra çocuğun duygu ve düşüncelerini ifade edeceği bir sistem var. Burası rehberlik birimleri, psikolojik danışma birimleri. Orada çocuğun bu olayla nasıl baş ettiğini görmeye çalışıyoruz. Kimi çocuk içine kapanabilir, kimi çocuk öfkeli ve saldırgan olabilir, kimi çocuk ders başarısını düşürebilir. Burada kritik cümle şu: Eğer çocuğun işlevselliğini bozan bir durum varsa muhakkak o çocukla ilgili bir çalışma yapmak gerekiyor. Ama çatışma ne kadar kötüyse, ne kadar bozuka ortam, bir uyuşturucu kullanan babanın çocuğu bile olabilir, böyle bile olsa eğer çocuğun işlevselliği devam ediyorsa, çocuk bütün işlerini tamamlıyorsa, burada fazla dokunmaya gerek yok. Bozulan durumlarda da psikolojik danışman, öğretmen, aileyle beraber yürütülen programlar. Bunlar haftada bir yapılan düzenli görüşmeler, çocuğun duygu ve düşüncelerini ifade ettiği oyun terapi sistemleri, bunlar okullarda kullanılıyor. Görevlendirmeler, eğer dersten çekilmişse çocuk, çocuğun eksik olduğu... Onun sevdiği ve ilgi duyacağını düşündüğümüz konularda ek işler verilmesi. Sosyal destekler, arkadaş desteği, sosyal ortamlar oluşturma yine bir grubun üyesi olmasının sağlanması; okul gösterileri, geziler bunlar gibi aktivitelerde görevlendirmeler, sorumluluk vermeler. Bunların hepsi çocuğun ihtiyacına göre belirlenip kullanılabilir. Bunun yanında okuldaki PDR uzmanlarımız aynı zamanda aile danışmanları çift terapist hepsi. Ailenin kabul ettiği ölçüde aileye çift terapisi eğitimi de verebiliyoruz.

BAŞKAN – Kaynaştırma var mı sizin okulunuzda?

İDV ÖZEL BİLKENT İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ NAZAN AKIN - Var, evet.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 15

BAŞKAN – Onu nasıl yapıyorsunuz?

İDV ÖZEL BİLKENT İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ NAZAN AKIN - Okulumuzda bir özel eğitim uzmanımız var. Kaynaştırma kararı olan öğrenci okulumuza geldiğinde entegre ediliyor. Zaten şu anda sistem böyle. Bu öğrenci...

BAŞKAN – Gölge öğretmen var mı?

İDV ÖZEL BİLKENT İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ NAZAN AKIN - Evet, özel eğitim uzmanıyla çalışıyor.

Ağırlıklı olarak bir otistik öğrenciyse sosyalleşme ihtiyacı vardır. Onun girmesi gereken, dâhil olması gereken dersler; müzik, beden eğitimi, resim gibi dersler. Oralarda çok aktif görevler veriyoruz ama matematik, Türkçe ya da okuma yazma, İngilizce gibi derslerde ise bireysel çalışmaya ihtiyaç var. Çünkü otizm biliyorsunuz, içine kapanıklıkla ilgili bir sorun. Orada gruba verilen yönergeyi dinleme gücüne sahip değil ama sosyal gelişimsel bozukluk dediğimiz bir şemsiye var, o şemsiye çok büyük bir şemsiye. Her çocuğun bireysel ihtiyacı birbirinden farklı. Özel eğitim uzmanımız, o bireysel ihtiyacına göre her hafta düzenli olarak üç saat, iki saat, bir saat, bazen hiç, bazen tamamı kendi yanında çalışmaya alıyor ama asıl bizim hedefimiz çocuğun toplumsal hayata uyum sağlamasını sağlamak. Mümkün olduğu kadar bir yetişkin güvencesinde uzaklaşıp grupla çalışacak hâle getirmek. Okulun hedefi bu, ailenin hedefi bu. Çocuğun ihtiyacına göre bireyselleştirilmiş bir eğitim programı yapılıyor ve çocuğun uyumu sağlanıyor. Bütün hedef dediğim gibi bir okulun öğrencisinden farksız hâle getirmek. Çok iyi yapılandırılmış, çok iyi kullanılan bir sistem. Şu anda benim okulumda 8 tane bu özellikte çocuk var. Bunlardan 2 tanesi otizm, 1 tanesi asperger, 1 tanesi dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu, ortopedik engeli olan 2 tane öğrencimiz var. Tamamen ihtiyaçlara göre bireysel planlanıyor ama çok iyi yürütülen bir sistem. Yani görmek isteyenler bilgi alabilirler. Çocukların yaşadıkları hiçbir sıkıntı yok diyebilirim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Var mı ilave edeceğiniz?

İDV ÖZEL BİLKENT İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ NAZAN AKIN - Yok.

Çok teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum, sağ olunuz.

Şimdi, Bilkent'ten konuklarımız var. Ben özellikle burada olmalarını ve tutanaklara geçsin istedim çalışmalarını. Benim uzaktan bildiğim bir program bu, kendi kızımdan dolayı biliyorum. Çok önemsiyorum, hatta bunun yaygınlaşması yönünde YÖK ile bizim bakanlık döneminde görüşmelerimiz de olmuştur. Bunu tüm okullara, devlet okullarına da nasıl yaygınlaştırabiliriz diye. Özellikle çocukların eğitim aldıkları okullarda hak ve görevler dengesini geliştirmeleri... Çünkü çok modern bir kavram “sosyal sorumluluk” kavramı ama kadim bir kavram bizim için aynı zamanda. Bunu bugünkü hayatın mekanizmasına uygulayan bir proje, toplum yararına olan projeler, toplumsal duyarlılık projeleri. Bu, tutanaklara özellikle geçsin istediğim için bugün buraya davet ettik.

Burcu Kılıçoğlu, Esra Korad, Furkan Güç, İbrahim Yıldırım hoş geldiniz.

Kim sunum yapacak?

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ GENEL KOORDİNATÖRÜ İBRAHİM YILDIRAN – Ben başlayacağım.

BAŞKAN – Siz başlayacaksınız.

Tamam.

4.- Bilkent Üniversitesi Sosyal Sorumluluk Merkezi Toplumsal Duyarlılık Projeleri Eş Genel Koordinatörü İbrahim Yıldırım'ın, çocuklar ve lösemi hastalarıyla ilgili yürüttükleri projeler hakkında sunumu

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ GENEL KOORDİNATÖRÜ İBRAHİM YILDIRAN – Sayın Başkanım, sayın milletvekilleri ve değerli katılımcılar; Bilkent Üniversitesi Toplumsal Duyarlılık Projesi adına buradayız. Ben, İbrahim Yıldırım, Makine Mühendisliği 4'üncü sınıf öğrencisiyim. Aynı zamanda Toplumsal Duyarlılık Projesi'nin bir alt projesi olan Gönüllü Eğitim Projesi Genel Koordinatörüyüm, üç senedir aktif olarak proje içindeyim. Bugün burada Burcu Hanım ve Esra Hanım sunum yapma sırasını bize verdikleri için çok teşekkür ediyorum kendilerine. Bunun da gerekçesi olarak projenin yürütücüsü olan bizlerin konuşmasını talep ettiler. Öncelikle topluluğumuzu tanıtan bir videoyla başlamak istiyoruz. Hem bu çok güzel konuşmalara kısa bir mola mahiyetinde olur.

(Video izlendi)

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ GENEL KOORDİNATÖRÜ İBRAHİM YILDIRAN – Videoyu göstermemizin sebebi şuydu aslında: Çocuklar başta olmak üzere birçok kesime ulaşmaya çalışan, birçok kesimin sıkıntılarını bir nebze olsun çare olmaya çalışan, tamamen öğrencilerin kurduğu, Bilkent'in desteklediği bir öğrenci topluluğuyuz.

Kurumsal işler birimiyle beraber toplamda 12 proje yürütmekteyiz. Bunların daha önce söylediğim gibi birçoğu, çocuklarla alakalı ama engelliler, lösemi hastaları ve mülteciler aralarında olmak üzere birçok kesime ulaşıyoruz. Bizden önceki sunumlarda Ziya Hocanın ve Nazan Hocanın çok güzel sunumları oldu, çok güzel noktalara değindiler. Biz, bu konuşmaların ardından bir uygulama mahiyetinde katılmış olduk. Biz, burada çok güzel tespitlerin ve belirlemelerin birer uygulamasını göstereceğiz aslında projelerimizle beraber.

Gönüllü Eğitim Projesi'yle başlamak istiyorum. Ben projenin koordinatörüyüm, uzun yıllar da üniversite hayatım boyunca projede yer aldım. Slaytlarda projelerin içeriği ve öneminden bahsettik, bunları belirtmek istedik ama daha çok bunlar, hani projenin ne olduğunu merak ederseniz eğer okumanız için.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 16

Ben birazcık daha yaşadıklarımızı, deneyimlerimizi paylaşmak istiyorum. Gönüllü Eğitim Projesi, Toplumsal Duyarlılık Projesi'nin 1999 depreminde mağdur olan, zarar gören ailelerin çocuklarına yardım olarak başlamış ve bugüne kadar da devam etmekte olan ilk projesi. Ortaokul öğrencilerin derslerine yardımcı olmaya çalışıyoruz, kendi okullarına gidiyoruz. Orada cumartesi sabahları kurs veriyoruz kendilerine. Kendi imkânlarımızı kullanıyoruz ama onlardan hiçbir şey talep etmiyoruz, bu projemizin tanımı. Ama biz aslında Gönüllü Eğitim Projesi olarak çocuklara sadece öğretmenlerin zaten, gayet iyi öğrettiği dersleri bir kez daha anlatmak değil de dersleri neden öğrenmeleri gerektiğini, neden ders çalışmaları gerektiğini biraz olsun hissettirmek, bu projedeki temel amacımız. Çünkü "Damdan düşenin hâlinde en iyi, damdan düşen anlar." mantığıyla ben kendi öğrencilik hayatımda ortaokula giderken ayaklarım geri geri giderdi. Biz ilk önce acaba bu durum devam ediyor mu, bunu görmek istedik ve hâlâ devam ediyor. Öğrencilerin ayakları geri geri gidiyor. Bunu kırmak istedik. Yani öğrenci neden okulu sevmiyor, öğrenci okulu sevebilir mi, sevmesi için bir şey yapabilir miyiz? Bununla ilgili çalışmalar yürütüyoruz. Evet, bizim projemizin kapsamında ders anlatmak var ama biz daha çok dersin neden olduğunu ve o çocuğun o dersi neden çalışması gerektiğini göstermek istiyoruz. Bunun için çeşitli etkinlikler düzenliyoruz. Bilkent Üniversitesi öğrencisi olarak çocuklara gittiğimiz zaman onlar öğretmenlerinden farklı birer rol model gördüklerinde öğrenmeye karşı dirençleri azalmış olarak bizi dinliyorlar çünkü öğretmen olduğu zaman karşılarında öğrenci öğrenmesi gereken şeye bir direnç gösteriyor fakat bizde öyle bir durum olmuyor. Çünkü biz tamamen onların dilini anlayarak konuşmaya çalışıyoruz. Onlar üniversiteyi gezdireyoruz. Çeşitli sosyal ve kültürel etkinlikler düzenliyoruz.

Bir Bilkent Üniversitesi gezisi düzenlediğimiz geçen sene, oradan kısa bir anı paylaşmak istiyorum. Okulu gezdirdik ve okulu çok beğendiler. Fakat bizim genelde ulaştığımız okullar Ankara'nın ekonomik durumu yerinde olmayan semtlerindeki okullar. Yani bu çocuklar, bu okullardan, bu semtlerden dışarı çıkmamışlar. Biz, o çocukları servise bindirip okulumuza getirdiğimizde inanır mısınız, sanki İsviçre'de ilerliyor gibilerdi, çamdan bakışları o şekildeydi, sanki bambaşka bir ülkede bulunuyorlardı. Okulu gezdirdik, Bilkent Üniversitesi'ni gezdirdik ve dedik ki: Evet, öğretmenleriniz size bir şey anlatmaya çalışıyor ve biz de ona destek olmaya çalışıyoruz ama bunun temel sebebi burada eğitim görebilmeniz, eğitim hayatınıza devam edebilmeniz ve Mamak veya Altındağ neresi olursa olsun, oradan çıkabilmeniz. Çünkü sizin için elinizdeki tek şans ders çalışmak, çalıştığınız şeyi öğrenmek. Bu maksatla üniversiteyi gezdirdik ve çok beğendiler. Bir tanesi dönerken şey dedi: "Ya, siz olmasanız kim bize buraları gösterir." Bu bizim mutluluğumuza mutluluk kattı.

Daha sonra bu projede çocuklara okulu sevdirme yönünde ne yapabiliriz diye düşündük. Tiyatro etkinliği aklımıza geldi çünkü daha önce tiyatro bilen olup olmadığını sorduğumuzda 2 kişi el kaldırmıştı 40 kişilik sınıfta. Söz verdik. "Bu tiyatro deneyimi nereden geliyor, daha önce tiyatroya gittiniz mi?" diye "Evet, gittim." dedi. "Nereden gittin?" dedim. Kafasıyla yan tarafı işaret etti. En yakın yerleşim birimi, Mamak'ın uzak bir mahallesindeydik. Mamak'ın merkeziydi, yan okulun müsamere salonuydu yani bahsetti. Biz de tamam dedik, o zaman ilk iş sizi bir tiyatroya götürülim.

Tiyatro ekonomik anlamda çok büyük bir külfet değil ama vizyon anlamında onlara çok şey kattı. Farklı bir ortamda, sosyal ortamda bulunmalarını sağladı ve ondan sonra biz onlarla tiyatro etkinliği düzenledik. Yani tiyatroyu kendileri oynadı, tiyatroyu kendileri yaptılar, oyunculuk yaptılar, bütün bir sene boyunca uğraştık. Bunu her pazar günü yaptık, her hafta sonu gidip tiyatro etkinliği düzenledik. Tiyatroyu biz sahneledikten sonra bir kez daha tiyatroya gittik Kızılay'da. Çocuklardan bir tanesi yine şey dedi: "İbrahim Ağabey, biz tiyatrodan nasıl davranılması gerektiğini iyi öğrendik ama benim yanımda birisi oturuyordu, hiç buna riayet etmiyordu, hiç dikkat etmiyordu." Biz de: "Uyarsaydın o zaman" dedik. Biz çocukları aldığımız ve getirdiğimiz noktaya görünce çok mutlu olduk ve proje bittikten sonra yaz tatiline girmeden önce yine çocuklardan bir tanesinden şunu duyduk ve bu, artık bazı hedefleri gerçekleştirdiğimizi veya gerçekleştirilebileceğini hissettirdi bize. Çocuk "Biz, artık pazar günleri okula gelmeyecek miyiz?" dedi. Yani bırakın pazar gününü hafta içi okula gelmek istemeyen çocuk artık pazar günleri de okula gelmeye hevesli hâle gelmişti. Biz Gönüllü Eğitim Projesi olarak bunu yapıyoruz aslında, bunu yapmaya çalışıyoruz elimizden geldiğince.

Bir diğer projemiz, Yarınları Yetiştirme Projesi. Burada yine hedef kitlemiz çocuklar. Pursaklar Kaymakamlığına bağlı Sevgievlerinde bulunan 6-13 yaş arası çocuklara ulaşmaya çalışıyoruz. Bu çocukların herhangi bir sebeple ailelerinden uzak olmaları bizim çıkış noktamız. Bu durumdan kaynaklı sevgi eksikliklerini, biz onları bir nebze olsun hafifletmeye çalışıyoruz. Onlara da sosyal ve kültürel etkinlikler düzenliyoruz ve içinde buldukları sevgievlerinden dışarı çıkmalarına ve farklı bir pencereden bakabilme imkânı veriyoruz. Bu projede en önemli unsur onlara hayattaki için birer hedef sunuyoruz çünkü ailelerinden hayata dair herhangi bir hedef edinemiyorlar ve biz de onlara bu hedefi elimizden geldiği kadar vermeye çalışıyoruz, birer rol model oluşturarak.

Kalpler 1-Lösemi 0 Projesi, eğitim ve bu biraz önce bahsettiğim projelerden farklı olarak hastanelerin onkoloji birimlerinde yatmakta olan, tedavi görmekte olan lösemili çocuklara birer yardım sunmak. Burada çocuklar hastane ortamından o kadar sıkılıyorlar, o kadar hayat enerjileri gidiyor ki; bizim onlara bir etkinlik düzenlememiz hayat enerjilerini artırıyor, yüzlerini güldürüyor, en azından hastane ortamından uzaklaşmalarını sağlıyor. Kalpler 1-Lösemi 0 Projesi bunu gayet iyi başarıyor. Proje kapsamında ayrıca, Kızılay çadırları kuruyoruz, Bilkent başta olmak üzere çeşitli noktalarda çadırlar kuruyoruz ve kan bağıışı topluyoruz. Sadece çocukları hastane ortamından uzaklaştırmak, onları mutlu etmek değil aynı zamanda toplumu lösemi konusunda bilgilendirmek adına da LÖSEV'le birlikte ortak çalışmalar düzenliyoruz ve buralarda insanları lösemi hakkında farkındalık oluşturmaya çalışıyoruz.

Bahsettiğim projeler genelde Bilkent dışında yürüttüğümüz projeler. Bir de üniversite personeline destek olma amacıyla bir proje yazdık. Bu Üniversite Personeline Destek Projesi, Bilkent kampüsü içinde bulunan üniversite personel çocuklarına yardım amacıyla yazıldı. Bilkent personeli olması demek ekonomik durumu iyi olması anlamına gelmiyor, onların da çocuklarının birçok ihtiyacı var, onların da çocuklarının vizyona veya eğitime ek ihtiyaçları var. Biz de bunu gidermeye çalışıyoruz. İlkokul, ortaokul ve

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 17

lise çağındaki çocuklara ulaşıyoruz. Her birine özel olarak çocuğa özel programlar geliştiriyoruz ve o çocuklarla ilgilenen gönüllüler genelde çok fazla değişmiyor ve çocuğun gelişimini adım adım takip etmiş oluyoruz. Lise aşamasındaki çocuklara meslek tanıtımı sunuyoruz ve üniversite seçiminde neye göre üniversite seçeceklerini belirlemelerine yardımcı olmaya çalışıyoruz.

Sokak Lambası Projesi bir diğer projemiz. Burada hedef kitlemiz ilköğretim çağında bir diğer projemiz. Burada hedef kitlemiz ilköğretim çağında olan ve sokakta çalışmak zorunda kalmış ya da sokakta çalışma potansiyeli olan çocuklara ulaşıyoruz. Bu proje bizim en önemli projelerimizden bir tanesi çünkü geri kazanımı en kıymetli olan çocuklarla ilgileniyoruz. Çocuklara yönelik eğitici ve sosyal etkinlikler düzenliyoruz. Bir hafta Bilkent kampüsü içinde, bir hafta Bilkent kampüsünün dışında etkinlikler düzenliyoruz. Bilkent kampüsünün içinde olanlar çok büyük talep görüyor, beğeni topluyor ve çocuklar merak ediyorlar, üniversite ortamını merak ediyorlar, üniversiteli olmak istiyorlar.

Projelerimizden bir tanesi, Temelli TOKİ İlköğretim Okulunda devam ediyordu Gönüllü Eğitim Projesi. Sokak Lambası Projesi de buradaki bazı çocuklara ulaşmak için bizle beraber geldi. Biz projeye başlamadan önce, Sokak Lambası Projesi başlamadan önce Bally kullanan çocuklardan bir tanesini biz daha sonra projenin ilerleyen safhalarında masa tenisi oynarken bulduk. Bunlar bizim hedeflediğimiz, ulaşmak istediğimiz projenin amacı olan durumlar ve gördüğümüz hevesimiz, heyecanımız ve isteğimiz arttı.

Şimdi, Furkan devam edecek diğer projelere.

5.- *Bilkent Üniversitesi Sosyal Sorumluluk Merkezi Toplumsal Duyarlılık Projeleri Eş Genel Koordinatörü Furkan Güç'ün, engelliler ve mültecilerle ilgili yürüttükleri projeler hakkında sunumu*

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – Makine Mühendisliği üçüncü sınıf öğrencisiyim. Manevi Evlat Projesi, Ankara temelli devam etmekte olup yine haftada bir kere 2 adet huzurevini ziyaret ederek oradaki yaşlılarımıza belki aileleri yanında olmayan, belki yakınları olmayan yaşlılarımıza haftada bir kere ziyarette bulunup onlarla tavla, okey veya el işi çalışmalarını yürüterek onların keyiflerini değiştirmeye, hayatlarını değiştirmeye çalışıyoruz. Bu da bizim öğrencilerimizde de gençliğin enerjisini onlara taşıyarak bize de tecrübe kazandırmış oluyor.

Görme Engelliler Eğitim Projesi, bu GÖREP de haftalık devam eden bir projemiz. Yine, hafta sonları görme engelli kardeşlerimizin Ankara'da bulunan birkaç vakıf ve dernekle birlikte onların kamu ve üniversite sınavlarına hazırlıklarında veya farklı etkinliklerle kişisel gelişimlerine yardımcı olmaya çalışıyoruz.

Demiryolu Hattı Destek Projesi, diğer projelerden farklı olarak dönemde bir kere şehir dışına yapılan bir proje. 23 Nisan haftasında demir yolu hattı üzerindeki bir şehirde köy okulu seçilip 40 kişilik bir ekiple bu köy okulunda 23 Nisan haftasını geçirmeye gidiyoruz ve bu ziyaretimiz süresince TCDD'den ayrılan yataklı bir vagona konaklıyoruz. Projenin amacı olarak, 23 Nisan haftasında gidip gördüğümüz çocukların hayatına bir vizyon kazandırmak, onlara farklı rol modelleri olup onlara motivasyon kazandırmak amacıyla gidiyoruz. Ve her sene 23 Nisan'da gidip ziyaret ettiğimiz çocukları bir sonraki 29 Ekim'de Ankara'ya günübirlik olarak getirip Bilkent Üniversitesini ve Ankara'yı gezdirerek onların az önce bahsettiğim motivasyonlarına daha da katkıda bulunmaya çalışıyoruz. Orada bulunduğumuz süre içerisinde sadece çocuklarla değil, köy halkıyla da iletişime geçip onların da çocuklarının gelişimlerinde ve aileleri içerisindeki motivasyonlarına ve vizyonlarına katkıda bulunmaya çalışıyoruz.

Güneş Köyden Doğuyor, (GÜNKÖY Projesi), yine, dönemde birkaç kere şehir dışında gerçekleştirilen bir proje. Gittiğimiz köy okullarında, özellikle kütüphanesi veya laboratuvarı bulunmayan köy okullarına ulaşmaya çalışıp fiziksel yardımda ve onlara kütüphane veya laboratuvarı kazandıracak biçimde fiziksel onarımlara giriyoruz bu projede. Aynı şekilde, olduğu gibi, burada bulunduğumuz hafta sonu sürecinde çocuklarla da çeşitli etkinlikler yapıp onların motivasyonlarına, vizyonlarına katkıda bulunmaya çalışıyoruz.

Engelsiz Dostluklar Projesi (EN DOST), haftalık bir proje olarak Gölbaşı'ndaki ZİÇEV'e ziyaretler düzenliyoruz. ZİÇEV'de bulunan, tedavi süreci oturmuş kardeşlerimizin topluma kazandırma ve uyum süreçlerine destek ve yardımcı olmaya çalışıyoruz.

Umutun Yurttaşları Projesi, son ortaya çıkan projelerimizden. Özellikle, mülteci sorununun son yıllarda artmasıyla Ankara'da da Önder Mahallesi'nde sadece Suriyeli olarak değil, diğer Sudan, Irak gibi milletlerden de çok fazla sayıda mülteci olmasından dolayı ve onların özellikle yetim çocuklarını da hedef alarak dil konusunda olsun, onların giyim gibi, yiyecek gibi temel ihtiyaçlarına da yardımda bulunmayı hedefleyen bir projemiz.

Üniversite içerisinde yardım kampanyaları düzenleyerek üniversite öğrencilerimizin de aktif olarak rol almasını sağlıyoruz. Bunların dışında toplumsal duyarlılık projeleri sene içinde farklı etkinlikler yapıyor. Mesela, önümüzdeki yıllarda aktif olmasını düşündüğümüz bir pilot projemiz var Hayal Köprüsü Projesi diye. Bu da Sincan Kapalı Cezaevindeki anneleriyle birlikte cezaevinde kalmak zorunda kalan 0-6 yaş grubundaki çocuklara ulaşmayı ve onların -konuşmaların başında konuşulmuştu- anneleriyle birlikte kalan çocuklarda baba figürü oluşmadığı için, onların yine vizyonlarını değiştirecek ve hayata hazırlayacak etkinlikler yapmaya çalışıyoruz.

Bunun haricinde dönemde 2 büyük etkinliğimiz oluyor. Gönüllülük Zirvesi adında bir sempozyum düzenlemeye çalışıyoruz, Ankara ve farklı illerdeki farklı kuruluşları çağırarak her sene bir konu üzerinde, her sene bir gönüllülük alanına dikkat çekmeye çalışıyoruz. Onun dışında, her sene yine bahar aylarında Çocuk Şenliği adında bir şey gerçekleştiriyoruz. Az önce bahsettiğimiz tüm projelerin Ankara'daki çocuklarını kendi Bilkent Üniversitesi, okulumuzun çim alanına getirerek onlara güzel bir gün geçirtmek okulda hem Bilkent Üniversitesinin havasını soluyarak hem de eğlenceli bir gün geçirtmeye çalışıyoruz. Dileyen varsa bu cumartesi günü okulumuzda bu seneki Çocuk Şenliğimiz gerçekleşecek, katılmanıza çok mutlu oluruz.

Anlatacaklarımız bu kadar, dinlediğiniz için teşekkür ederiz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 18

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Bir şeyi kaçırmış olabilirim, girdim, çıktım, kaç yıldır devam ediyor bu projeler, Toplum Duyarlılığı Projesi.

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – 1999 yılında depremde başlıyor, 2001’den beri de düzenli projeler. Her sene birkaç tane proje eklenecek şu anda 12 aktif projesiyle devam ediyor.

BAYRAM ÖZÇELİK (Burdur) – Gönüllü öğrenci sayınız ne kadar? Bu kadar çok projeyi aynı kişiler üzerinden mi...

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – Şöyle: Projeden projeye değişiyor fakat totalde bir 450-500’e yakın gönüllümüz var -siz de daha iyi bilirsiniz tabii, değerli büyüklerimiz de çok güzel anlattılar- çocuklara direkt ulaşmamız doğru değil, her bir gönüllümüze çocuklara ulaşmadan önce gerekli psikolojik destek ve eğitimler, çocuklara nasıl yaklaşmaları gerektiği ve nelere göre konuşmaları, davranmaları gerektiğine göre eğitimler düzenliyoruz sene başlarında. Projeden projeye değiştiği üzere, kimisinde 50-60 sayılarda, kimisinde biraz daha az sayılarda olmak üzere totalde 500’e yakın gönüllüyle devam ediyoruz.

BAŞKAN – Bir de şeyi soracağım, bazı okullar yapıyor bunu, sizde var mı bilmiyorum: Öğrenci bir şekilde bir ceza aldığı anda bu projelere yönlendirmek şeklinde bir uygulama var mı sizde?

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – Evet, bizde de öyle bir uygulama var. Herhangi bir disiplin durumu olduğunda belirli bir saat doldurarak toplumsal duyarlılık projelerinde disiplin raporu yazıyoruz hakkında ve bu şekilde sildirme gibi bir şey girebiliyor.

BAŞKAN – Yani, sizin projenize dâhil olursa öğrenci o cezası silinebiliyor.

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – Ama, şöyle bir şey söyleyeyim: Hani gönüllülük faaliyeti yürüttüğümüz için insanların birazcık içinden gelme durumu var. Şöyle ilginç bir örnek var: Disiplin nedeniyle mecbur olarak gelen öğrenciler daha sonradan projelerimize en bağlı, en gönüllü...

BAŞKAN – Öyle olur o işler zaten, zor soktuklarınız içeride daha uzun süre kalanlarınızdır, bütün gönüllü çalışmalarında öyledir, vakıflara, derneklere zorla getirdiğiniz adamlar orada bağlılığı daha iyi kurarlar; onu kabul ediyorum.

Bir de hemen her bölümden var mı? Mesela, makine var.

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – Biz ikimiz bugün biraz tesadüf oldu, makineden geldiğimiz için de. Özellikle, çocuklara gittiğimizde de çok güzel bir örnek oluyor bu. Mesela, 40 kişilik bir ekiple gidiyoruz ve 40 kişilik ekibin içinde hani mühendisi var, iktisat okuyanı, tiyatro okuyanı, müzik okuyanı, mimarlık okuyanı, herkes olduğu için çocukların farklı ilgi alanlarını direkt yönlendirerek bire bir iletişime geçiyoruz ve hani bir ilgi alanı, bir yeteneği varsa çocuğun oraya doğru yönelmesini, bir rol model olmasını orada sağlamaya çalışıyoruz.

BAŞKAN – Peki, bir şey soracağım size kişisel bir soru bu, size ne kattı? Mesela, kaç yıldır bu projedesiniz ve size ne öğretti başka yerde öğrenemeyeceğiniz?

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – Şöyle: Benim dördüncü senem üniversitede ve ilk senede birazcık az olmakla beraber üç senedir aktif olarak içindeyim ve iki senedir...

BAŞKAN – Başka bir şey daha sorayım. Buraya gelmeden önce böyle bir gönüllü çalışmada bulunmuş muydunuz?

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – Bilkent Üniversitesinden önce hiç böyle bir çalışmada bulunmadım üniversite hayatımda, hatta ben şöyle söyleyeyim: Benim niyetim yoktu başta, arkadaşımın “Hadi deneyelim.” zoruyla TDP’ye katıldım. Sonrasında şöyle bir ortam oluyor: Benim hani kendi kardeşim de var, kuzenlerim var, küçüklerim var ama bir çocuğun gözündeki sizin yaptığınız bir hareketten dolayı o çocuğun gelişmesi... Hani sene başında okula gelmek istemeyen, uyuşturucuyla diğer maddelere bağımlılığı olup sene sonunda bir şey başarmış ve hani sizi seven ve sizin sayenizde çocuğun değiştiğini görmeniz en azından benim için en büyük mutluluk oluyor.

BAŞKAN – “Paha biçilemez.” diyor ya reklam, öyle bir şey değil mi?

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – “Üniversite hayatımda farklı olarak ne yapabilirim?” dediğimde herhâlde en farklı yapabileceğim şey TDP’ye katılmak.

BAŞKAN – Makine miydi senin de?

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – Evet, ikimizin de makine.

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ KOORDİNATÖRÜ İBRAHİM YILDIRAN – Benim de makine.

Aslında, Furkan da çok iyi temas etti. Ben gönüllü eğitim projesinde yaşadığım mutluluğu daha önce hiçbir yerde yaşamadım aslında. Çünkü, çok yoruluyorsunuz, çocuklar... Ve bir Bilkent gezisi düzenlediğimizde 100 tane çocukla muhatap oluyoruz ve bu 100 çocuğun fiziksel olarak yorulmaktan ziyade sorumluluğunu almak tabii önemli. Ama, günün sonunda çocuk gelip “Ben bu üniversitede

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 19

okumak istiyorum.” dediğinde bütün o yorgunluk alıp başını gidiyor ve bu kattığı bu mutluluğu, bu hazzı ben üniversite hayatımı boyunca yaptığım akademik çalışmaların hiçbirinde bile almadım yani.

BAŞKAN – Ben şeyi önemsiyorum bu projeyi yani bu tür projeleri. Mesleği ne olursa olsun başka şekilde temas edemeyeceği toplumun katmanlarına temas ediyor o çocuklar yani böyle bir projede yer almamış işte, Bilkentin mezun bir avukat, boşanma sonrası bir çocukla muhatap olmamış mesela, bunu öğrenmesi çok zaman alır mesleği içinde ama öğrencilik hayatında böyle bir deneyim edinmesi... Ya da bir mimar düşünün, mimarlık öğrencisi ama engellilerle hiç temas etmeden mimar olmuş, yarın bir gün engellilikle ilgili bir tasarım yaptığında bunu hiç içselleştiremeyecek yani o sadece öğrenilmiş bir bilgi olarak kalacak onda. Ve keza PDR için geçerli bu, tüm alanlar için geçerli aslında, tıp öğrencisi için de geçerli. Bir tek Gaziantep Üniversitesi bildiğim kadarıyla bunu zorunlu yapmış devlet üniversiteleri içinde, çok fazla yapan da birkaç üniversitenin dışında. Aslında, biz bunun yaygınlaştırılmasıyla ilgili Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığında bazı dokümanlar hazırlamıştık yani siz iyi bir örneksiniz ama sizin dışındaki uygulamalar için. Hâlâ o uygulama devam ediyor mu bilmiyorum Emin Bey.

IDV ÖZEL BİLKENT İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ NAZAN AKIN – Ben bir şey söylemek istiyorum. Bizim okullarımızda da, mesela benim okulumun 4'üncü sınıf öğrencileri... Bilkent Üniversitesinin genel felsefesi bu, bizim okullarımızda da 3 tane okul var Bilkent kampüsü içerisinde. 4'üncü sınıf öğrencileri böyle bir sosyal projeden yaparak mezun oluyor. 12'nci sınıf öğrencilerinin bu üniversite öğrencilerimiz gibi bir çalışma zorunluluğu var. Bir engelliler okuluna gidiyorlar, orada ders veriyorlar öğrencilere, İngilizce verebilirler, işte bir oyun öğretebilirler, okuma yazma öğretebilirler, böyle bir eğitimden geçtikten sonra mezun olabiliyorlar. Şimdi, ortaokul öğrencilerimiz için de benzer bir proje başlıyor, üniversitenin genel felsefesi böyle. İşte, biraz önce benim sunumumda da bahsettiğim gibi, yapan kişi aslında eğitimi, uygulayan kişi öğrenmiş oluyor.

BAŞKAN – Tabii, tabii, kastettiğim benim o aslında. Yani, ben 50 yaşındayım, benim çocukluğumda biz ilkokulda çok daha homojen bir yapıda okuyorduk, hemen hepimiz öyleydik bizim kuşak. Ama, şimdi daha steril ortamlarda okuyor çocuklar, kendilerine çok benzeyen ailelerle, çocuklarıyla büyüyorlar. Bu, ilkokulda da böyle, üniversitede de böyle. Özel olması da şart değil yani semt okulları bile artık çok steril. Ancak, hayatın içine entegre olabilmeniz için bu steril ortamdan çıkmanız gerekiyor bu tür projelerle. O anlamda, projeleri çok önemsediyimi ifade etmem lazım.

Bayram Bey'in herhâlde bir sorusu var, buyurunuz.

BAYRAM ÖZÇELİK (Burdur) – Projeleri hep Ankara merkezli yapmışsınız, başka vilayetlerde düşünüyor musunuz? Özellikle, son zamanlarda Güneydoğu, Doğu'da operasyonlar sonrası uyumla ilgili kendi içinizde bir değerlendirme yapmayı düşünüyor musunuz? Ayrıca, üniversite size az da olsa bir ödenek ayırıyor mu, bir destek sağlıyor mu?

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – Şöyle cevap vereyim, önce ilk sorudan başlayayım: 2 adet projemiz şehir dışından, Ankara dışından hedefli olmak üzere çalışıyor. Bir tanesi Demiryolu Hattı Destek Projesi, tren yolu üzerinde hani Kayseri, Yozgat, Eskişehir, en son Eskişehir'e gidilecek bu sene. Diğeri Güneş Köyden Doğuyor Projesi, ben geçen sene onun koordinatörlüğünü yapıyordum ve iki senedir içindeyim. Onun dâhilinde Kastamonu, Bartın, en son Adana'ya gidildi. Bu 2 projede de dönemde 2 veya 3 kere şehir dışında bir yere gitmeye çalışıyoruz. Ama, doğal olarak hani şehir dışına gitme zahmeti ve organizasyonun büyüklüğü daha fazla olduğu için, haftalık projelerimiz kadar sıklığı yakın olamıyor birbirine. DHDP, senede bir kere, GÜNKÖY'de senede 2 3 kere olmak üzere şehir dışına çıkıyoruz.

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ KOORDİNATÖRÜ İBRAHİM YILDIRAN – Aslında, bizim bir amacımız var, amaçlarımızdan bir tanesi diyeyim TDP'nin, Bilkent ve Ankara'dan çıkıp birazcık daha Türkiye genelinde diğer üniversitelerle ortak çalışmalar yürütebileceğimiz bir konuma gelmek. Bunu yapmayı çok istiyoruz çünkü toplumsal bir olay olduğunda, bir ihtiyaç hâlinde bir anda organize olabileceğimiz bir sistem kurmak istiyoruz. Bunu Bilkent Üniversitesinde başlattık ama ülkenin bütün şehirlerinde bir şekilde irtibat hâlinde olup oradaki insanlara da ulaşmak istiyoruz. Ülke çapında bir ihtiyaç doğduğunda hemen organize olup dediğim gibi, yardıma gitmeyi hedefliyoruz. Bunun için Gönüllülük Zirvesi adında bir etkinlik planladık, bunu gerçekleştirmeye çalışıyoruz, önümüzdeki sene yine uğraşacağız gerçekleştirmeye. Ve birçok farklı üniversiteden katılım almayı düşünüyoruz bu konuda. Bu tarz planlarımız var ama tabii ki imkânlarımız dâhilinde oluyor bunlar. Çok fazla ulaşamıyoruz çoğu zaman, çok fazla imkânımız olmuyor, yayamıyoruz projeyi, bu tarz zorluklar yaşıyoruz sadece.

BAŞKAN – Bayram Bey'in diğer bir sorusu daha vardı, evet.

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – İkinci sorunuza şöyle cevap vereyim: Üniversitemiz bize ulaşım ve yemek gibi temel ihtiyaçlarımızda yardımcı oluyor. Bunun haricinde hani sosyal yardım haftalarımızda, şunlarda, bunlarda sponsorlarımız da dış firmalardan, özel kurumlardan veya devlet kurumlarından bazen yardım da geliyor.

BAŞKAN – Bazen aralarında para topluyorlar, biliyorum. Çocuklara yapıyorlar ve kendileri de katkı veriyorlar çocuklara biliyorum.

Sizin ilave etmek istediğiniz başka bir şey var mı Burcu Hanım?

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİ ETKİNLİKLERİ MERKEZİ UZMAN YARDIMCISI BURCU KILIÇOĞLU SÖYLEMEZ – Şunu söyleyebiliriz: Disiplin suçlarını sordunuz, disiplin suçlarında belirli bir kotayı doldurduğu zaman öğrenci ilk başta ağırlıklı geliyor üniversitemize yani birimize, diyor ki: “Disiplin suçu aldım, ben akademik hayat düşünüyordum, ne olacak

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 20

şimdi?" Onda Sayın Rektörümüz tarafından imzalı bir referans mektubu oluyor ve çocuğun dosyasına giriyor. Bu girdikten sonra herhangi bir "master", doktora gibi başvurusu olduğunda negatif olan disiplin suçu bir anda öğrencinin pozitif olarak hayatına etkiye bulunuyor. Şu anda da YÖK aslında disiplin suçlarını silmiyor, sadece "affolmuştur" gibi bir ibare söz konusu oluyor. Onun haricinde, hani dedikleri gibi, benim çok önceden Furkan'ın çalışmış olduğu projede, Güneş Köyden Doğuyor'da disiplin suçuyla gelip, 270 saatini doldurup mezuniyet sonrasında da gelmek için çaba gösteren hâlâ mezunlarımız söz konusu. Yani, o kanı işledikten sonra ömür boyu gidiyor öğrenciyle beraber, nereye gitse, hangi kuruma başlasa ya da hangi iş yerinde çalışmaya başlasa sosyal sorumluluk yapmak istiyor, bizden örnekler almaya çalışıyor.

BAŞKAN – Esra Hanım var mı sizin ilave edeceğiz?

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİ ETKİNLİKLERİ MERKEZİ KOORDİNATÖRÜ ESRA KORAD – Ben de yine aynı konuda şu şekilde devam edebilirim: Örneklerimiz var, mezuniyet aşamasından sonra girmiş olduğu kurumda orada gönüllü projeleri başlatan mezunlarımız var. Tamamen üniversitede almış olduğu bu TDP altyapısıyla bunu devam ettirip bulunduğu kurumlarda buna ön ayak olan mezunlarımız da var, bu da bizi çok gururlandırıyor ayrıca.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Benim de desteklediğim bir program, aslında bizim medeniyetimizde var olan bir şey bu, bizim medeniyetimizde de var sosyal sorumluluk, vakıf medeniyeti dediğimiz şey ama biz şimdi tekrar yeni baştan bunu çocuklarımız öğrencin diye çabalıyoruz. Ama, bunu tabii, dönüştürüp yeni bir dille bunu gençlere entegre etmek önemli bir başarı. Sizleri ve hem okul yönetimini hem koordinatörleri tebrik ediyorum.

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİ ETKİNLİKLERİ MERKEZİ UZMAN YARDIMCISI BURCU KILIÇOĞLU SÖYLEMEZ – Ben ufacak bir şey söylemek istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun.

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİ ETKİNLİKLERİ MERKEZİ UZMAN YARDIMCISI BURCU KILIÇOĞLU SÖYLEMEZ – Yetiştirme yurtlarına yani hani sevgievlerine giden öğrencilerimizin projesi neredeyse durma aşamasındaydı bundan birkaç yıl önce. Nihan gibi öğrencilerimiz olduğu zaman biz hakikaten çok daha hızlı yürüebiliyoruz. Yani hani ondan dolayı da size teşekkür ederiz.

BAŞKAN – Rica ederim. O dönem bakanlıktaydım ben, projenin bir sonraki yıl yenilenmesinde bir sıkıntı yaşanmıştı, evet. Yani, çocukların "network" ünü de kullanmak lazım canım.

Buyurun Bayram Bey.

BAYRAM ÖZÇELİK (Burdur) – İrtibat numaralarınızı veya son sayfayı Diyarbakır'da bir öğretmene ileteceğim, bilginiz olsun; sizinle irtibata geçsin.

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİ ETKİNLİKLERİ MERKEZİ UZMAN YARDIMCISI BURCU KILIÇOĞLU SÖYLEMEZ – Çok seviniriz.

BAŞKAN – Bayram Bey'in kızı çok cevval bir öğretmen Diyarbakır'da. Kaç yıllık bir öğretmen? Daha yeni.

BAYRAM ÖZÇELİK (Burdur) – Yeni, eylülde başladı.

BAŞKAN – Yeni başladı ama inanılmaz cevval bir kız yani çok baskın, çok lider özelliği olan ve bir şeyler yapmak için çok çabalayan idealist bir öğretmen. Geçen gün bir başka konuyu, böyle bir konuyu sormuştu nasıl yaparım diye babasına. Tabii, bu da çok denk geldi, iyi oldu. Sizinle irtibatlandırın.

Çok teşekkür ediyorum, emeğinize sağlık. Koordinatörlerimize teşekkür ediyorum, okul yönetimine teşekkür ediyorum, buna fırsat verdikleri için. Mesela, makine çok zor bir bölüm, Nihan'ın ablası da makine mezunu bizim, belki biliyor musunuz bilmiyorum, Nihan'ın ablası İTÜ'yü bitirdi, makine mühendisi, makine çok zor bir bölüm. Ama, makine öğrencilerinin yani zor alanları okuyan... Yani, işte az önce hep konuştuğumuz toplantının başından beri, eğitim öğretim mi, akademik başarı mı, bütüncül bir başarı mı? Aslında, çocuklar buna vakit ayırarak hayatın her alanında başarılı olabileceklerini gösteriyorlar.

Çok teşekkür ediyorum, emeğinize sağlık, sağ olun.

Emin Bey, buyurun.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Sayın Vekilim, siz soru sormuştunuz ya "Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığında durum nedir?" diye. Siz de biliyorsunuz, Gönül Elçileri Projesi...

BAŞKAN – Onu biliyorum, onu biz başlattık da. Şeyi soruyorum, biz üniversiteler için kitapçıklar hazırlamıştık ben ayrılmadan evvel, Aşkın Hanım'la beraber. İşte, yaşlı, engelli, kadın, falan hepsiyle ilgili üniversitelerin kullanımına yönelik bir kitapçık hazırlamıştık, onlar ne oldu onu sormuştum.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Onu bir öğreneyim sayın vekilim, size döneyim.

BAŞKAN – Şimdi, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı şunu yaptı Esra Hanım, onu siz bilin isterim: Gönül Elçileri diye bir proje yani projenin kurgusunda olan biriyim ben. Tüm sivilleri Bakanlığın tüm alanlarına gönüllü olarak açtı. İnternet üzerinden ya da müdürlüklerine yazılı müracaatla başvuru alıyor, her altı ayda bir bir konsept çalışıyor, ilk altı ayın konusu koruyucu ailelikti. Türkiye'de koruyucu ailelik bilinmiyor ve çocuklarımız kurumlarda kalıyor, biz istiyoruz ki aile yanında bakılsın çocuklar, eğer yani bir suç mağduru ya da suça bulaşmış bir çocuk değilse çocuklar aile yanında kalsın diye... Projeye başladığımızda 1.200 çocuğumuz

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 21

koruyucu ailedeyken, proje altı ay sürdü ilk etabı, altı ay sonunda rakam 3.400'e çıktı. Yani, altı ayda demek ki 2 bin çocuğa... Burada amaç şu: "İnsanlara koruyucu aile olur musunuz?" demiyoruz, koruyucu ailenin ne olduğunu anlattıran bir gönüllü ekip oluşturduk 81 ilde. Onun evlat edinmeden farkını anlattık, gönüllü aile olmaktan farkını anlattık. Ve öyle olunca insanlar çünkü genelde evlat edinmeyle çok karıştırıyordu, "Ay, mirasçım mı olacak, nüfusuma mı alacağım?" gibi bir kaygıları oluyordu. Öyle olmadığını anlattığınızda inanın, inanılmaz bir talep geldi, bazı illerimizde talep var, çocuk veremiyoruz onların istedikleri şartlarda oluşmuş; çocuğumuz olmadı, illerimiz oldu, civar illerden çocuk getirdik o ailelere çocuk verebilmek için.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Ben sadece bir soru sorabilir miyim sayın vekilim.

BAŞKAN – Buyurun.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Şimdi, çok güzel bir proje gönüllülük projesi. Hedeflediğiniz, gittiğiniz, gönüllü olarak çalıştığınız alanda... İhtiyaç sahibi olan önemli bir alanda çalışıyorsunuz. Gönüllü olarak seçtiğiniz öğrencilere öncesinde bir eğitim verebiliyor musunuz?

BAŞKAN – Söyledi az önce onu.

ÇOCUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ SOSYAL REHABİLİTASYON DAİRE BAŞKANI EMİN ERASLAN – Veriyorsunuz değil mi onu da sorayım. Çünkü, orada bir problem olabilir ve süreklilik...

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL SORUMLULUK MERKEZİ TOPLUMSAL DUYARLILIK PROJELERİ EŞ KOORDİNATÖRÜ FURKAN GÜÇ – Sayın Başkanım, psikolojik destekle nasıl yaşamları gerektiğine dair eğitim veriyoruz.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum tekrar, tekrar tebrik ediyorum, güzel haberlerinizi alalım inşallah daha çok.

Teşekkürler.

Evet, şimdi Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Sosyal Yardımlar Genel Müdürlüğünden 2 uzmanımız var, Nazlıhan Özgenç ve Pınar Yavuzkanat. Özellikle, vaka yönetim sistemi ve sosyal uyum analizleri konusunda bizi bilgilendirecekler.

6.- *Sosyal Yardımlar Genel Müdürlüğü Uzmanı Nazlıhan Özgenç'in, kurumun sosyal yardımlarla ilgili çalışmaları hakkında sunumu*

SOSYAL YARDIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ UZMAN NAZLIHAN ÖZGENÇ – Sayın Başkanım, sayın milletvekillerim; yorucu bir çalışmanın sonunda sizi olabildiğince az yorarak on dakikada sunumu bitirmeye çalışacağız.

Bugün, biraz çocuk ağırlıklıydı, biz biraz daha aileyi bu sunumda almış olacağız. Esasında, siz çok kapsamlı çalışmalar yürütüyorsunuz başından beri. Ve ailenin her bir bireyine ulaşan çok çeşitli problemler içerisinde çözüm yolu bulmaya çalışıyoruz. Biz, burada size çok kısa bir şeyle... Sosyal yardımda 34 tane yardım programı yürütüyoruz, dolayısıyla bunlarla ilgili hiçbir bilgi veremeyeceğim ama şunu söylemek isterim ki: Sosyal yardım aileye nasıl bakıyor? Özellikle, 2000'li yıllardan önce daha doğrusu, Avrupa'da yüzyıllar içinde kurumsallaşan süreç Türkiye'de 2000'li yıllardan sonra başladı. Şu görmüş olduğunuz tablodaki programların sadece 2022 sayılı engelli yaşlı yardımlarına ilişkin kanun daha önceden 1976 yılında uygulanıyordu. 2000'li yıllarda şöyle bir değişim oldu: Ailenin kriz dönemlerine özel sosyal yardım uygulamaları hayata geçmeye başladı. Dezavantajlı bireylerin kendinin yeterliliğini artırmaya ve aileyi kriz döneminden çıkarmaya yönelik yardımlar başladı. Bu tematik yardımlar, bizi geldiğimiz noktada başka bir sürece hazırlığa getirdi. 64'üncü Hükümet Eylem Planı'nda yazar ki, 119'uncu numaralı eyleminde: Bir sosyal yardım kanunu çıkarılarak aile bütünlüğünü koruyan ve ailedeki birey sayısını, ailenin özelliklerini temel alan bir sosyal yardım sistemine geçme çalışmaları şu an yürütülüyor. 2016 yılında da inşallah sosyal yardım kanunu yayımlanarak en azından yoksul ailelere yönelik ekonomik zorlukların giderilmesinde aile temelli yaklaşım mevzuata da girmiş olacak. Ancak, sosyal yardım programlarından Komisyonu daha ilgilendiren kısım 2 uygulamamızdır.

Vaka yönetim sistemi, esasen, Sayın Başkanımız çok iyi bilir, sosyal yardım sürecindeki süreç altyapısını. Bilişim sistemleriyle süreç yönetim sistemiyle aslında başvurudan son ana kadar ailenin her adımını kaydediyoruz. 52 soruya varan sosyal inceleme formuyla ailedeki sorunları, güçlü, zayıf yönleri kaydediyoruz ve bunu sosyal yardım sürecinde kullanıyoruz. Ama, bir yerden sonra şu karşımıza çıkıyor: Ailelerin parasal sorunları ve parasal olmayan sorunları bir bütün, bu sorunlar birbirini besleyen sorunlar. Dolayısıyla, her kurum kendi amacı, kendi görev alanıyla bir soruna müdahale ettiğinde aileyi kurtarmamız mümkün değil. Aile yoksulluk sorunu yaşarken eğitimle ilgili bir kurumun çabası sonuçsuz kalıyor veya eğitim sorunu varsa istihdam edilemediği için sonunda tekrar çocuklarının eğitimsizliği gibi kendi kendini besleyen sorunlar çıkıyor. O zaman, diyoruz ki: Bizim sistemimiz Türkiye'de sosyal alanda en büyük envanteri içeriyor yani hane hane, sokak, adres bilgisine varana kadar tüm hane bireyleriyle... Biz, 3 milyon haneye yıllık yardım yapıyoruz, yaklaşık değişen rakamlarda. Bu hanelere ilişkin bütün bilgileri biliyorsak bu hanelerin diğer sorunlarını da biliyoruz. O zaman her kurum ayrı ayrı hanelere gidip sorun tespit etme yöntemi yerine... Aslında, ASDEP'le de bağlantılı olarak, ASDEP'i besleyecek bir mekanizma geliştirmek istedik. Burada vaka yönetim sistemini tasarladık ve vaka yönetim sisteminin teknik altyapısı tamamlandı. Aslında, genelde Türkiye'de uygulanan modelden biraz farklı oldu, önce mevzuat yapılır, sonra altyapı yapılırdı. Biz burada altyapıyı tamamladık, bu yıl sonunda yayımlanacak Sosyal Yardım Kanunu'yla da mevzuat altyapısını tamamlayarak uygulamaya açacağız.

Biz 3 milyon hanenin bütün sosyal sorunlarını biliyoruz, o hâlde yoksulluk dışındaki sorunlar da bizim sistemimizde hiç insan eli değmeksizin bir vakaya dönüşüyor. Bu vaka, e-devlet kapısı üzerinden ilgili kamu kurumundaki temsilcinin önüne düşüyor. Bir sonraki süreçte ama bu yönlendirme genelde kamu kurumlarında iş atma gibi algılanır dolayısıyla bunun bir süreç olması için bizim bu hanenin geri kalan durumunu da takip etmemiz gerekiyor.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 22

Sistemin üçüncü ayağında da kamu kurumunun kendi görev alanıyla ilgili yaptığı faaliyetler e-devlet kapısı üzerinden sisteme kaydedilerek hem kurumsal performansın ölçümünde hem de haneye ilişkin bir sonraki adımın tespitinde verimiz oluşuyor. Şu an peki bu sistemin neresindeyiz? Biz yıllık yaklaşık 3 milyon hanenin hane ziyaretini yaparız. Yılda bir defa aktif hanelerimizin hane ziyaretini yapmamız gerekir. Otomatik olarak vakalar oluşur, hanelerin eğitim sorunu mu var, çocuğun öğrenme güçlüğü mü var, haneye gittiğinde sosyal incelemeci, kadında bir morluk mu gördü yani şiddet olasılığı mı var, engellisine bakım ihtiyacının aslında yeterince giderilemediğini mi gördü veya çocuğunun okula gitmediğini mi gördü, çalışabilecek durumda olduğu hâlde ve iş aradığı hâlde çalışmayan bir birey mi gördü, kadın “Ben çalışmak istiyorum ama şu, şu, şu sorunlarım var, çalışmıyorum.” mu dedi; bunların hepsi hâlihazırda zaten devletimizin veri tabanında kayıtlı, sistem bunu otomatikman vakaya dönüştürüyor. Mesela, şöyle size ekran görüntüsüyle göstereyim, bu, bir vaka örneğidir yani sistemimizde kayıtlı olan bir vaka örneğidir. Vakaya dönüştürerek örneğin, burada hanenin çok yakın bir geçmişte boşanma olayını yaşadığı ya da boşanma aşamasında olduğunu tespit etti. Çünkü, formunda hanenin yaşadığı durumla ilgili veriler kaydedildiğinde sistem otomatikman vakaya dönüştürdü. Vakada oluşturulma tarihi ve hane sorumlusuna ilişkin ilgili bilgilerle birlikte bu form bir sonraki adım olan yönlendirme aşamasına, e-devlet kapısına gönderilme aşamasına kadar geldi.

Şu an mevcutta bulunduğumuz yer burası ama ne yapılacak? İlk aşamada örneğin, bu boşanma olduğu için ilk başta bizim il müdürlüklerimizin bu haneye ulaşarak destek vermesi gerekiyor. Bizim birçok aracımız var boşanma sürecinde olan hanelere yönelik. Ama, bu araçları uygulayan personelle bu haneyi buluşturmak için biz bilgi vazifesi görüyoruz. Vaka yönlendirildikten sonra ildeki il vaka sorumlusu bu vakayı bir uzmanımıza atayacak. Dolayısıyla, bu haneye ilişkin yapılan bütün hizmetlerde ve geri bildirimde bu uzman sorumlu olacak. Şu an için tam da yönlendirme aşamasındayız. Hane sorumlusuna aktarıldıktan sonra sistemde e-devlet kapısı üzerinden şu anda altyapısı da hazır. Yani, sadece bir şifre verme noktasındayız. Hane sorumlusu belirlenerek bu şifre verildikten sonra haneye ilişkin ne hizmet verildiği sisteme kaydedilecek, bu doğrultuda sadece haneyi yönlendirdim ve işim bitti değil; hane sonuçta bir hizmet görmüş mü, görmemiş mi yani hizmet ulaştırılamamış mı gibi ilk aşamada hanenin durumu sürekli takip döngüsüne girecek.

Biz bu sistemi yaparken şuradan yola çıktık aslında: Vatandaşın kamu kurumlarına yönlendirilmesi değil, kamu kurumlarının vatandaşa yönlendirilmesi. Çünkü zaten bizim vakiflarımız bir kamu temsilcisi olarak o haneye gitmiş ve bilgi almış. O zaman biz kişiye “Sen şunu yap, bunu yap.” gibi rehberlik hizmeti vermek aslında kişinin sorununa çare olmuyor, çünkü zaten bir sürü sorun yumağıyla bize gelmiş, o hâlde biz kurumu vatandaşa yönlendireceğiz. Burada sorumluluğu devlet olarak biz alıyoruz ve ilgili kurumlar alıyor. Yani, bu kişinin eğitim sorunu var diyelim ki -bugün çocuklar üzerinden gittiğimiz için- kişinin öğrenme zorluğuna ilişkin bir durum tespit ettik, Millî Eğitim Bakanlığındaki ilgili birime düşürüyoruz. Bizim kendileriyle ileride yapacağımız protokoller doğrultusunda hangi hizmetleri verebileceklerinin bize envanterini verecekler ve bu çocuğumuza hangi tarihte hangi hizmet verildiğine ilişkin sisteme bilgileri kaydedecekler. Veya şiddet vakası var, il müdürlüğümüze yönlendirme yönünde... Hani altyapı hazırlandığı için bu kanallar hazır. İl müdürlüğündeki yöneticimiz buna bir uzmanımızı atadığında hangi hizmeti verdik, Emniyetle gerekli irtibat kuruldu mu, kurulmadı mı? Çünkü biz memurlar bu sonuca kadar kayıt altına alınan işlerde çok daha sahip çıkıyoruz. Sadece önümüze bir dosya geldiğinde ve bilişim sistemine veya sonradan sorulmadığında inisiyatifte kalıyor, memurun, uzmanının o yeteneğine kalıyor. Ancak bu takip aşaması sayesinde sistemde de kurumsal olarak bizim bir eksikliğimiz, bir noktada bir yanlışımız varsa görebilme imkânına sahip olacağız.

Bir sonrakinde de şunu düşünüyoruz: Ailelerin sorunları karışıktır ve birbirini besler. Dolayısıyla, tek bir kurumu... Yani, bir “superman” bulmayı hedeflemiyoruz. Bir “superman” gelecek, aileye girecek, kapısını çalacak ve bütün sorunlarını çözecek. Hayır, çok profesyonel kurumlarımız var ama kendi alanlarında profesyoneller. O zaman her kurum kendi en iyi bildiği işi yapsın ama biz birbirimizin yaptığı işi bilelim, birbirimizle iletişim hâlinde olalım ki...

BAŞKAN – Şu an çalışıyor mu bu sistem?

SOSYAL YARDIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ UZMANI NAZLIHAN ÖZGENÇ - Altyapısı tamam. Yani, şu an bir şifre verme noktasındayız. E-devlet kapısı üzerinden şifre alındıktan sonra ilgili kişinin önünde şu an ekran görüntüsüne düşebiliyor, bir hizmeti de girebiliyor. Hani “Neden bir sonraki adıma geçemediniz?” diye sorarsanız şu nedenle: Bu artık hizmete ilişkin bazı yükümlülükler içerdiği için kurumlar arasında... Sosyal Yardım Kanunu’ndan bahsetmişim, bir mevzuat altyapısını tamamlamamız gerekiyor bizim bununla ilgili. Yani, kurumlarla çalışıp, Millî Eğitimle, Sağlıkla, Gençlik Bakanlığıyla...

BAŞKAN – Yani, kanunla mı düzenlemek gerekiyor, yönetmelikte mi değişikliğe ihtiyaç var?

SOSYAL YARDIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ UZMANI NAZLIHAN ÖZGENÇ – Aslında kanuni düzenlemeye çok gerek yok ama şu an önümüzde bir şey var, sosyal yardım kanununu çıkartacağız. Dolayısıyla, aslında birçok alandan paydaşlarımız da bu çalışmayı başlatmışken buna ilişkin süreçleri de bir eş güdüm içinde yürütmeliyiz. Çünkü sosyal yardım, eğitim sorunundan, şiddet sorunundan bağımsız bir sorun değildir. Dolayısıyla, biz yoksullukla mücadele ediyorsak ayısının içine o diğer kurumların ilgili konularını da girelim. Sadece burada il müdürlüklerimize göndermek anlamında bir kanuna ihtiyacımız yok. Yani, il müdürlüğümüze şiddet vakası gibi vakaların gitmesi mümkün. Sayın Bakanımızın bütçe konuşmasında da, daha önceki konuşmalarda açıkladığı gibi şu an tam o noktadayız. Yani, ilk aşamada kanuna gerek kalmaksızın açabileceğiz.

BAŞKAN – Aslında, vaka yönetim sisteminde kurumların büyük bir kısmı Aile Bakanlığının kendi kurumları.

SOSYAL YARDIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ UZMANI NAZLIHAN ÖZGENÇ – Çoğu...

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 23

BAŞKAN - Ama eğitim ve sağlık, işte ya da neyse diğer kurumlar, İŞKUR, işte, İçişleri Bakanlığı, diğerleriyle bir protokole ihtiyaç var ama onun dışında çocuk koruma dediğiniz, yoksullukla mücadele, kadına yönelik şiddet alanında... Kendi içinde entegre olabiliyor mu peki?

SOSYAL YARDIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ UZMANI NAZLIHAN ÖZGENÇ – Entegre şöyle olunabilir: Bunun için şu an bir genelge çalışmamız var. Yani, il müdürlüklerimizde... Çünkü şöyle bir şey söyleyeyim: ASPB sürecini çok yakından takip ediyorsunuz, ASPB süreciyle paralel yürütmesi gerekiyor bu sürecin. Çünkü ben gönderdiğimde büyük ihtimalle vaka sorumlusu ASPB sorumlusuna yönlendirecek bu vakayı. Onun gitmesi için de şu an sürecin... O yüzden, bu aşamanın teknik altyapısını tamamladık ama niye açamadık? O süreçle paralel yürütmeye çalışıyoruz. Orada ASPB görevlileri konusunda ciddi bir alımımız var, bu yıl inşallah tamamlanacak. Yani, aslında, besleyen bir kanalı, bilgi kanalını yaptık biz.

BAŞKAN – Anladım, anladım.

SOSYAL YARDIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ UZMANI NAZLIHAN ÖZGENÇ – Bu yıl sonuna kadar inşallah hem kanun çalışması kapsamında kurumlar arası entegrasyon hem de ASPB'le paralel olarak kendi kurumumuzun entegrasyonunu tamamlamayı düşünüyoruz. Hani, altyapı her şey hazır ama geçememizin nedeni biraz çok paylaşıyoruz, her kurumun buna hazır olması gerekiyor, bu nedenle şu an geçemedik.

BAŞKAN – Ama olması gereken bu. Mesela, Belçika'da kadına yönelik şiddetle ilgili 36 kurum ve kuruluş eş güdümlü çalışıyor. Sosyal konularda dikey piramidal bir kamu yönetimiyle sorunu çözemeyiz, mutlaka yatay çalışma kültürünün gelişmesi gerekiyor. Bu anlamda, bu vaka yönetim sistemi en doğru örnek. Yani, kamu kültürü açısından da doğru bir yer burası.

SOSYAL YARDIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ UZMANI NAZLIHAN ÖZGENÇ – Kesinlikle.

Ayrıca, biz sorumluluğun yönlendirmeye bitmemesi gerektiğini düşünüyoruz. Yani, çünkü, çoğumuz kamu çalışanı olarak biliyoruz ki kurumlar arasında da rekabet vardır, iş gönderme gibi bir mantığa yürümemesi için kayıt altına almalıyız, sorumluluklar belirlenmeli.

BAŞKAN – Evet.

SOSYAL YARDIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ UZMANI NAZLIHAN ÖZGENÇ – Yani, ben Adana'daki şu ilçede eğitim zorluğu çeken 5 çocuğumun olduğunu bilmeliyim, Millî Eğitim Bakanlığının buna ne kadar verdiğini de bilmeliyim ki, çünkü bu sorunlar üst düzeyde çok kolay çözülüyor. Oraya bilgi gittiğinde kurumsal kapasite eksikliğini ölçemeliyim, ölçersen çözerim. Bu nedenle bilişim sistemi... Yani biz bu vaka sistemi aslında yerelde küçük örneklerle uygulanmayan şey değil. Denizli'de –istihdamla ilgili- İŞKUR ile vakfımızın çok güzel bir çalışması vardı ama bunun Türkiye'ye yayılması için artık ölçebilmeniz gerekiyor. Yöneticilerin inisiyatifleriyle ya da iyi çalışmasıyla yürütülen bir sistem değil, kurumsal bir sistem olması için bu altyapıyı hazırladık. Bu nedenle bilişim sisteminin diğer iş birliği örneklerinden öne çıkaran yanının yürütmesi.

Ben vaka örneklerini göstermek isterim, Millî Eğitim Bakanlığında eğitimle ilgili hâliyle sorunlar, Sağlık Bakanlığında kronik hastalık ve madde bağımlılığıyla ilgili hususlar, ki Sağlık Bakanlığının hastalara evde bakım gibi başlayan bir pilot uygulaması var. Bizden de talep ettiler, biz size yönlendirelim, siz bize yönlendirin diye. Bu sistem en azından Sağlık Bakanlığının çalışmalarıyla başlamak üzere. Aile Bakanlığı zaten malumunuz, tüm sosyal hizmet vakaları Aile Bakanlığıyla kendi içimizde çözeceğimiz vakalar. İş Kurumuyla aslında Ekonomi Koordinasyon Kurulu kararıyla 2010 yılından beri biz yönlendirme işlemini yapıyoruz, altyapısında takip işlemini de yapıyoruz. O anlamda, Bakanlığın belki de en başarılı ve ilk uygulanan örneği İŞKUR'la yapılan örnektir. Biz çalışabilecek durumdaki kişileri İŞKUR'a bildirerek onlar istihdam kazandırıcı faaliyetlere dâhil ediyorlar. Hatta, işe başlama yardımları bizde başladı. Yani, bu sistemle bizim uygulamalarımızda da geri bildirim olarak eksiklerimizi de görmeye başladık. Yönlendirmeye olmuyor, adam işe başlayacak. Yani, otobüs parası, fotoğraf çekiniyor, bu 30 lira, 40 lira onun için çok zor şey. İşe ilk başladı maaş alana kadar belirli bir zamanı var. Yani, bunu işe alıştırmak için asgari ücretin üçte 1'i kadar bir işe başlama yardımını biz başlattık. Dolayısıyla, hani, bu birlikte çalışma bizim kendi kurumsal uygulamalarımızla şekillendirilmeye başladı. İçişleri Bakanlığında... Ama Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı üzerinden şiddet vakalarını göndermeyi düşünüyoruz. Çünkü bu anlamda aileye yaklaşan kişilerin profesyonel olması gerekiyor. Hani, sosyal yardımda uzman bir kurumun doğrudan aileye şiddetle ilgili şey yapması doğru değil. Asıl bizim il müdürlüğümüzdeki uzmanları bu anda araya koymaya düşünüyoruz. Gençlik Bakanlığında, işte, üniversiteye, Kredi Yurtlar Kurumunda bizim ŞNT'den faydalanıp üniversiteyi kazanan çocuklarımız var. Yani, çok da başarılılar şeye göre. Bunun analizini de yaptık. Yüzde 30 başarı Türkiye ortalamasının biraz altında bir başarı ama yoksulluğu göz önüne aldığınızda ŞNT'nin başarısını gösterir. Akademik başarıyı teşvik etmek için ŞNT alıp üniversiteyi kazanan çocuklar Kredi Yurtlar Kurumundan bu bursu alabilir. Çünkü böylece Kredi Yurtlar Kurumunun tekrar muhtaçlık değerlendirmesi yapması gerekmeyecek, süreci hızlandıracağız. Bu tarz bir sistemde bu bağlar hazır.

Tek beklediğimiz, hani, paydaşlarımızla eş zamanlı bir şekilde bu yeterliliğe, aynı seviyeye gelelim ki... Çünkü kırkayak gibi, yani birisinin gitmemesi sistemin doğru gitmemesini sağlar. Biz partnerlerimizle birlikte aynı anda, aynı adımı aynı şekilde atmalıyız, bu nedenle bekliyoruz.

Çok hızlı gidiyorum kusura bakmayın, zamanınızı almamak içindi.

Sosyal uyum analizi de bizim sistemimizde hani hane bazlı bu kadar veri tutuyoruz, bu, kurumların kendi kurumsal planlamaları için de çok önemli. Çünkü bunlar yoksul haneler ya da yoksulluk riski altında olan haneler ama zaten biz bu ailelere ilişkin bilgileri biliyoruz, diğer ailelere ilişkin bir sosyal envanterimiz yok. Madem öyle, bu aileler, yani risk grubu en yüksek aileler yüzünden kurumsal faaliyetlerimizi planlayalım mantığıyla bu kalkınma programına hazırlık çalışmalarında Çevre Bakanlığının koordinatör

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 24

olduğu ÖDEP'e, Öncelikli Dönüşüm Programı'na eklendi. Bütün eşik verileri kullanılarak il bazında, ilçe bazında ve mahalle bazında... İstese sokaja kadar indiririz de hani "Mahalle yeterli." dediler kurumsal planlama için. Bu bazda biz her boyut bazında bu mahallelerin yani sosyal riskin yoğunlaştığı yerlerin tespiti için şu an analizleri çalıştırıyoruz. Sosyal risk de tek değildir, çok boyutludur. Dolayısıyla hem genel bir sosyal uyum endeksi çıkartmayı hem de boyutları itibarıyla, örneğin göç, en fazla göçün yoğunlaştığı alanlar, en fazla sağlık sorununun, eğitim sorununun, işte, ulaşım sorununun en çok olduğu alanlar, konut yeterliliğinin olmadığı alanlar gibi...

Bundan sonrasını da Pınar Hanıma bırakacağım çünkü kendisi sosyal uyum analizinin model tabanını yapar, bu alanlarda endeks yaparak mahalleleri bile birbiriyle kıyaslayıp kurumların bu alana hizmet götürmesini sağlamayı düşünüyoruz.

Peki, biz bunu nerede kullanacağız? Örneğin, Çevre Bakanlığı kentsel dönüşüm programı yaparken hangi alanları önceliklendirmesi ya da hani riskli alanları, yoksulların en yoğun olduğu, eğitim sorununun en yoğun olduğu alanlar neresidir sorusuyla aslında çalışmalarını yönlendirmek konusunda bizden ilk talep etti, Çevre Bakanlığına bu verileri vereceğiz, kalkınma ajanlarına vereceğiz ki kendi bölgelerine ilişkin projelerde mahalle detayına inene kadar yapılsın, yani planlama faaliyetleri yapılsın.

İsterseniz, çok kısa, bir slaytımız kaldı, Pınar Hanım, kendisi bu çalışmanın -istatistik doktorasını yapıyor- alt yapısını yürüten uzmanımızdır, size nasıl bir şey olacağını açıklayabilir.

BAŞKAN – Tamam.

7.- *Sosyal Yardımlar Genel Müdürlüğü Uzmanı Pınar Yavuzkanat'ın, kurumun sosyal uyum analizi çalışmaları hakkında sunumu*

SOSYAL YARDIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ UZMANI PINAR YAVUZKANAT – Sayın Başkanım, sayın vekillerim; teşekkür ediyorum söz için.

Aslında, Nazan Hanım çalışmanın amacından ve hedefinden kısaca bahsetti. Yani sosyal uyum analizi anlamında 2 özelliğinden bahsetmek gerekirse, sosyal uyum analizi bugüne kadar bir veri tabanı aracılığıyla yapılan aslında ilk analiz. Bu veri tabanı bizim sosyal yardımlarda kullandığımız, yani sistemimizde kendi Türk vatandaşlarımızın sosyal yardım ihtiyaçlarını karşılamak için kullandığımız sistemimizdeki verilerin kullanılması sonucunda üretildi Sosyal Uyum Endeksi ve 2'nci özelliği de şu: Türkiye'de bugüne kadar mahalle bazlı bir endeks söz konusu değil, tabii ki, hani, il özelinde çalışıldığında il verilerine dayalı olarak yapılan mahalle bazlı analizler var, ancak Türkiye genelinde, Türkiye'deki bütün mahalleri karşılaştırabilir ya da bir ildeki mahalleleri ya da herhangi 2 ilin mahallelerini karşılaştırabilir nitelikteki endeksler, endeks çalışmaları çok mevcut değil. Bu nedenle, bu 2 özelliği bir arada düşündüğümüzde, Sosyal Uyum Endeksi'nin önemi bu anlamda çok büyük.

Sosyal Uyum Endeksi'ndeki veri kapsamı için 2015 yılında bütünlük sosyal yardım bilgi sisteminde sosyal yardım faydalanıcısı olan, sistemde kayıtlı sosyal yardım inceleme formu güncel olan kayıtlı haneler verinin kapsamı olarak seçildi. Endeksin boyutları, az önce Nazan Hanımın da bahsettiği gibi, 10 boyutta gruplandırıldı, bunlar: Eğitim, sağlık, konut, göç gibi sosyal riskleri yansıtabilecek boyutlar. Bizim hedefimiz şu: Bu endekslerin her biri için, yani örneğin eğitim endeksi için de mahalle bazlı bir analiz gerçekleştirebilmek, endekslerin toplamını ifade eden sosyal risk ya da bunun tersi anlamında, sosyal uyum için de bir endeks üretebilmek ve bunu yaparken de iki boyutu ele alıyoruz: Bir endeksin boyutu var, bir de endeksin derinliği var. Derinlikten kast da kapsamış olduğu bölge. Bu, bir coğrafi bölge olabilir, Türkiye geneli olabilir, il olabilir, ilçe olabilir, mahalle olabilir. Tüm bunları dikkate aldığımızda, aslında, elimizde birçok faktörün söz konusu olduğu... Örneğin eğitim alanında il, Türkiye geneli, coğrafi bölge, ilçe ve mahalle analizlerini yapabileceğimiz, bir de az önce bahsettiğim gibi, bütüncül anlamda Sosyal Uyum Endeksi'ni yaratabileceğimiz bir argüman mevcut.

Daha detaylı endeks boyutları ve endekse katılan gösterge sayıları bu şekilde. Dediğimiz gibi, 10 tane endeks var, bu 10 endekste her bir aslında kurumun kendisi için kullanabileceği alt endeksler de oluşturulacak. Yani örneğin, eğitim için oluşturulacak bir eğitim endeksi var. Bu, eğitim riskini önceliklendiren, eğitim riskine göre mahalleleri ölçekteleyen bir endeks olacak. Örneğin, sağlığa göre sağlık ihtiyacı olan hanelerin sağlığa ulaşamayan, erişemeyen ya da işte, sağlığa erişememe nedeni maddi yoksunluk olan veya diğer sebepler, mesafe, uzunluk gibi özellikler devreye girdiğinde, sağlık bakımından da aynı şekilde, sağlık endeksinin üretilip bunun sonuçlarını işte, ilgili kurumlarca da paylaşılacak duruma getirmeyi hedefliyoruz. Bu şekilde, tekrar saymama gerek yok, 10 tane endeksimiz var, bizim sosyal risk olarak tanımladığımız şey aslında bu 10 endeksin birleşimi. Sosyal uyum olarak bahsettiğimiz şey de literatürde tanımlandığı gibi, aslında sosyal riskin tersi. Yani sosyal riskin tam özellikleriyle tersi. Ama dediğimiz gibi, bizim hedefimiz bu alt endekslerin tamamı boyutunda da endeks değerlerini üretebilmek.

Son bir şey daha söylemek istiyorum: Belki bir özelliğinden daha bahsedebilirim sosyal uyum analizinin, az önce söylediğim gibi iki temel özelliği öne çıkıyor, bunlardan biri zaten bir veri tabanı verisiyle, bir canlı veriyle çalışmak. Canlı verinin sonucu bir mikroveri değildir, bu doğrudan veri tabanı verisidir ve çok büyük hanelerin verisiyle çalışabiliyor olmak. İkincisi, mahalle bazlı bir analiz yapıyor olabilmek, ki dediği gibi Nazlıhan Hanımın, aslında istediğimizde sokak bazına bile inebileceğimiz bir analizle artık hani biz mahalle bazlı zaten en küçük gösterge şeklinde kabul edip orada olduk. Üçüncü bir özelliği ise, bu çalışmanın yıllık olarak yenilenebilir nitelik taşıması. Biz şu andaki çalışmamızı 2015 yılı güncel verileriyle yaptık, bir sonraki yıla geldiğimizde, endeks modellerimiz elimizde hazır olacağı için bir sonraki yılda 2016 yılı verileriyle bunu günceller nitelikte olacağız. Modelleme aşaması tamamen bir istatistiksel metodolojiye dayalıdır, genel anlamda endeksleme çalışmalarında kullanılan faktör analizi gibi yöntemlerle üretilir. Bu konuda da Bakanlığımızda ben yürütmeye çalışıyorum bu işi, ben ve diğer istatistik birimimizdeki arkadaşlarla yürütmeye çalışıyoruz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : Aile Bütünlüğü

Tarih :13/04/2016

Saat :

Kayıt:

Stenograf :

Uzman : Sayfa: 25

Bir özellikten daha bahsedebilirim: Bugün biliyoruz, birçok kurumun kendi endeksleme, önceliklendirme çalışmalarında Türkiye’de kullanmış olduğu bir endeks var, bu Kalkınma Bakanlığı tarafından üretilen Sosyal Ekonomik Gelişmişlik Endeksi, ki yatırım planlamalarında vesairede çok fazla kullanılıyor bu endeks, bizler de bu endekse dayalı olarak örneğin ilçelerimize yardım miktarlarımızı, periyodik paylarımızı belirlerken kullanıyoruz. Bahsettiğimiz bu sosyal uyum analizi o endekste ki bütün alt değişkenleri içerebilir nitelikte olmakla beraber daha birçok değişkeni ekleyip yıllık olarak güncellenebilir nitelik taşıdığından ötürü bizlerin bunların da yine ilçelerin karşılaştırılmasında kullanılacak nitelikli bir endeks olduğunu düşünüyoruz.

Çok teşekkür ediyorum.

SOSYAL YARDIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ UZMANI NAZLIHAN ÖZGENÇ - Sayın Başkanım, ufak bir şey yani güvenilirlik açısından...

BAŞKAN – Buyurun.

SOSYAL YARDIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ UZMANI NAZLIHAN ÖZGENÇ - 3,2 milyon hanenin ziyaretiyle yerinde tespit edilmiş verileri ve kurum veri tabanlarında kayıtlı 15 ayrı kurumun veri tabanında kayıtlı 28 farklı bilgisi kullanılacaktır. O yüzden, hani sağlık ve güvenilirlik açısından önemli bir çalışmadır. En azından, kurumsal çalışmalarda da diğer paydaşlarımızla kurumsal planlamaları da paylaşabileceğimiz bir çalışmadır.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

Bu, aslında tam, bütüncül, sosyal yardım ve sosyal hizmetin bütüncül yaklaşılmasında da en iyi örneği olacak, aslında bundan sonra kurumsallaşacak, çünkü Aile Bakanlığının kuruluş amacı, sosyal hizmet ve sosyal yardımların bütüncül bir perspektiften bakılmasıydı, o anlamda önemli bir proje. Hem emeği geçenlere çok teşekkür ediyorum hem de sunumunuzdan dolayı size teşekkür ediyorum.

Soru yoksa toplantımızı kapatacağız ama öncesinde bir husus var.

Komisyon çalışmalarımız üç aylık süresini tamamlayamadığından bir aylık uzatma istiyoruz. Bu anlamda, bu ek süre talebini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Teşekkür ediyorum, sağ olunuz, hoşça kalın.

Toplantıyı kapatıyorum.

Kapanma Saati: 12.49

